

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 02/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 05.02.2007. године

НАСТАВЉЕНО 05.02.2007.ГОДИНЕ

СА ПОЧЕТКОМ У 9,30 ЧАСОВА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала седите. Добар дан свима.

Констатује се да су приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **пуномоћници оштећених адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић.**

- **Оптужени Митровић Радослав,**
- **Репановић Радојко,**
- **Јовановић Ненад,**
- **Чукарић Слађан,**
- **Нишавић Милорад,**
- **Мирослав Петковић,**
- **Петковић Зоран,**
- **Папић Рамиз.**

Присутни су и браниоци оптужених адвокати:

- **Горан Петронијевић и адв.Мирјана Несторовић,**
- **адв.Игор Исаиловић,**
- **адв.Вељко Ђурђић,**
- **Владица Васиљковић,**
- **Татомир Лековић,**
- **Фолић Горан,**
- **Милан Бирман и**
- **адв.Палибрк Драган.**

- **Присутан је и сведок Поповић Анђелко.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок јел' ту?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Судија ја се извињавам, само пре него што пређемо на сведока, нама је јутрос записничар дао фотокопије ових скица од четвртка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Сведока овог, Ђорђевић Новице, међутим на тој скици, бар код нас није констатовано да је то скица Ђорђевић Новице и да је цртано на скици коју је дао Јовановић Ненад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема потписа Ђорђевић Новице?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Нема потписа, нема констатације уопште да је то скица Ђорђевић Новице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда ћемо накнадно да вам урадимо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само да се зна да је то он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Извињавам се, пре него што почне претрес ја ћу морати у 11 пошто иман нешто у Палати правде, да одем, а колега Бирман ће ме мењати, али већ имамо оно заменичко пуномћје за њега, тако да ако не представља проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок Поповић Анђелко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претходно бих само вам саопштила, овај записник који је сачињен код Тужиоца за ратне злочине, сачињен је 23.октобра 2005.године, а захтев за спровођење истраге је поднет 03.10.2005.године, тако да је веће одлучило да овај записник издвоји о саслушању.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

ИЗДВАЈА СЕ записник о саслушању Поповић Анђелка у својству грађанина сачињен дана 23.10.2005.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите писмени отправак решења, да ли ћете се евентуално жалити, добро.

Странке не траже писмени отправак решења и решење је правноснажно даном објављивања.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Председнице, још док нема овог сведока, ја сам у четвртак ставио захтев да се издвоји изјава сведока Ђорђевић Новице дата код Јавног тужиоца, због тога што је узета супротно члану 226 став 2 ЗКП-а, али не знамо одлуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Констатовано је то све, одлучићемо накнадно. Саслушање сведока Поповић Анђелка. Господине Поповићу изволите. Добар дан господине Поповићу?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претходо ћемо Вам узети личне податке. Име оца?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Милисав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рођени?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: 11.03.1955.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пребивалиште Ваше где је?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Врњачка Бања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Кнеза Милоша 27, С9/27.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока и дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања уколико би евентуалано тиме себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети и кривичном гоњењу. Да ли сте разумели ова упозорења?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дужни сте и да полижите заклетву, па бих Вас замолила да прочитате текст заклетве?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ:

Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је непознато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала господине Поповићу. Ви знате догађај који нас интересује, у време бомбардовања, да почнемо од почетка, у време бомбардовања где сте били, у ком својству сте били запослени. Јел тако, Ви сте били при ОУП-у Сува Река?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да. У резервном саставу ОУП Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У резервном саставу, од почетка бомбардовања, јел се сећате кад је било бомбардовање?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па ја мислим ноћ 24. марта '99. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које сте имали обавезе и задатке од почетка бомбардовања, значи од 24. марта '99. године?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па 24. марта, не сећам се стварно, ваљда сам био негде ту на неком положају у Сувој Реци, а од 25. марта, од пет часова или шест ујутру кренуо сам на једном терену село Топличане, недалеко од Суве Реке. Ту је кренуло ако се не варам три оделења, нас негде од прилике 24 полицајца и ту смо остали седам до десет дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, наставите?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Ту смо држали положаје, ја сам био у том првом оделењу са мном је био још ако се не варам још седам полицајаца ОУП, мислим из резервног састава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Ту смо значи држали тај положај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи били сте од 25. марта, седам до десет дана, кажете?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да, седам до десет, не могу да се сетим сад, не знам тачно колико је дана било, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, а ко вас је упутио на тај положај?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па на положај ми смо имали командира вода, командир вода је ваљда правио распоред свих нас који смо били мобилисани у том резервном саставу, значи командир вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то био?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Ненад Јовановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ненад Јовановић?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко је био начелник ОУП-а Сува Река?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Начелник ОУП-а Витошевић, презиме му не знам, уствари име. Витошевић Добривоје ако се не варам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, командир?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Радојко Репановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А помоћник?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Ненад Јовановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био заменик командира?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Драган Борисављевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми униформу какву сте имали?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Тегет маскирну униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На глави?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: На глави качкет ако се не варам, качкете ваљда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Качкете?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које оружје сте имали?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Аутоматску пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте имали неке ознаке око рукава на униформи?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па то зависи од дана на пример, било је и ознака када смо носили ознаке, било је тих трака, белих, црвених, плавих трака, носиле се на левој, десној руци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од чега је то зависило?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Е сад не знам тачно од чега је зависило, ваљда добијали смо наредбу значи, малтене сваког другог, трећег дана да мењамо трачицу, да ставимо црвену плаву или белу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што се мењала?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Зато што су ваљда и терористи имали наше униформе и они су исто, е они нису имали ваљда те информације и због њих, ми смо се распознавали по тим тракама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Ви сте живели у Сувој Реци?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да живео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго сте живели тамо?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па ја сам малтене рођен у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми у време бомбардовања, значи од 24.марта, да ли је била посебна нека наредба како ће се обезбеђивати ОУП Сува Река?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па сад не знам стварно, ја за те наредбе не знам, јер више времена сам провео на теренима него што сам био у самој Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били 24-ог, не сећате се?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: 24-ог, стварно се не сећам, али највероватније био сам у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел знате како је обезбеђена зграда?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Чекајте у ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полако присетите се?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: 24-ог, сад не знам да ли смо 25-ог или 24-ог отишли у Топличане, то не могу да се сетим стварно. Да ли 24-ог или 25-ог ујутру, али ако се не варам 24-ог изгледа ми да смо ми отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи не ни 25-ог, него би то било 24-ог марта?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па чини ми се јер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека Вам буде то оријентир, значи почело је бомбардовање кажете 24-ог марта, то је у вечерњим сатима?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не, не, кући сам био 24-ог, значи на телевизији баш смо оно гледали бомбардовање и то, кући сам био 24-ог. Значи нисам био нигде на дужности, био сам код куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код куће сте били?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неки позив, у том смислу како треба посебно обезбедити станицу полицијску или не, те ноћи?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не имали смо само, значи имали смо распоред 24-ог добили смо распоред да треба да будемо негде око пет часова испред ОУП-а, испред станице полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то би било 25-ог ујутру сте били?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да 25-ог ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко све долази са Вама испред ОУП-а Сува Река?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па сад могу да се сетим само ето из тог мог одељења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Ту је био Милојевић Ратомир, Тимотијевић, Антић Небојша, Гогих Милосав, Гогих Милисав, значи два брата, Јанковић Крунислав ако се не варам, то је та група која је отишла на терен значи тог дана, а сад осталих полицајаца се стварно не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тог јутра, значи када сте дошли испред полицијске станице, да ли сте видели командира, да ли сте видели помоћника?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Ја мислим да су били тог јутра и они у кругу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кругу полицијске станице?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да у кругу полицијске станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта вам они говоре, зашто идете у Топличане?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па у Топличане ето да држимо, значи да обезбеђујемо јер било је неко чишћење терена ако се не варам и онда ми смо као направили неки положај да не би они с леђа напали неке наше те, наше јединице, нашу војску и полицију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како крећете?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Кренули смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви сте видели распоред, видели сте испред Ваше колеге полицајце и како сте кренули ујутру, јесте ли кренули неких возилом?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Возилима, кренули смо с једним пинцем и ваљда још неколико аута је било пошто је било ту три оделења ваљда, отишло је на том положају, мада нисмо били сви на једном месту, онда смо били тамо распоређени, значи у три групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи три оделења, по колико полицајаца је то било?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па од прилике по осам полицајаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По осам?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи око 24?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: И један вози, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, где сте Ви конкретно били?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па ја сам био, ја сам био значи први објекат из правца Суве Реке према Призрену кад се иде, ја сам био значи у првом објекту то је било неко стовариште, и ми смо били ту лоцирани, пар нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас је било ту?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па било је двоје или троје, онда у неком другом објекту било је исто двоје, троје, трећем, тако да смо били распоређени сви по неким објектима и ту смо као држали ето тај положај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви баш до самог пута били?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: До самог пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви можете да видите ако неко вам долази неким возилом?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да, да, може да се види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је обавезно, морате да видите, ако ту већ обезбеђујете?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да, да, мора да се види, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, јел то Топличане где сте Ви били?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Топличане да, па видите сад ја не знам стварно, Топличане то је подножје села Ћиновца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Подножје села?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Ћиновца. Е сад да ли је Топличане или Ћиновце стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како не знате, ако сте живели тамо, ваљда знате тачно шта је?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па живео сам тамо али Топличане је сада, не знам како да Вам објасним, Топличане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цео тај крај можда Топличане?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Није цео крај, Топличане је с друге стране као с десне стране пута Топличане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви сте били?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: А ми смо били од пут Сува Река-Призрен с леве стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са леве стране. Па онда шта би то било са леве стране?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па не знам, мени више ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ћиновце?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не, ја мислим да је Топличане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је с десне?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Ћиновце је као у подножју планине горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко је био са десне стране пута, да ли се сећате по имену, ко је био?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: С десне стране пута?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Пошто Ви кажете да сте били с леве?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: С десне стране пута значи нису били објекти, с десне стране пута су били виногради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било ту некога?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не. С десне стране у правцу према Призрену нико није био, с десне стране значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то једини пут који води ка Призрену?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Једини пут, да, то је магистрални пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту морате, значи пошто сте ту, обезбеђујете значи морате да видите свако возило које прође?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да, да, свако возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за које време сте стигли тамо?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па то се стиже за десетак, петнаест минута, десетак минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И који задатак Вам је био, значи само да пазите да Вам се са леђа неко наиђе?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Значи да пазимо, да обезбеђујемо да не сиђу, пошто је горе она планина Кабаш како се звала, јер горе је било терориста, да терористи не сиђу и да не крену на наше снаге доле у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је одмах, ко је тик уз Вас био у тим објектима. Значи пошто двоје, троје, ко је баш уз Вас био, ко је био поред?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Ту су били Антић Небојша, покојни значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покојни?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Била су два Гогића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Вама, баш са Вама?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Са мнош је чини ми се био ако се не варам Ратомир Милојевић, е сад не знам ко је био још један, Тимотијевић ваљда, ако могу, ако ме памћење служи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јокић Славољуб ко би то био?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Јокић Славољуб он је био из активног састава полицајац и он је био исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел са Вама је он био?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Он је чини ми се да није био у мом одељењу, он је био ако се не варам објекат испод нас доле исто с леве стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Шабани ко је, Шабани, јел знате, Рамадан?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Знам, знам Шабанија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Исто активан полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел и он био са Вама ту, где би он био, да ли се сећате?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па не могу да се сетим, он је био исто, знам да је био, јер ми смо се ту онда, како смо били по двоје, троје у групама, некад би се сретали, контактирали, разговарали, сада с ким је био у групи, не могу да се сетим стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали нека средства везе?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Имали смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви имали?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Моторолу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Моторолу?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јел све чујете, отворена, јел то отворена веза, јел све чујете шта се дешава, рецимо у реону Суве Реке, ако би се нешто дешавало, јел то можете да чујете?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па чуло би се. Не баш све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли раније били на тим неким пунктовима, значи пре бомбардовања?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Јесам, био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете само рећи, како је то функционисало, значи одреди се група људи, одељење или вод, јел тако?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па да, може и одељење може и цео вод да оде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да иду на те пунктове и ако останете неколико дана, рецимо сад сте рекли од седам до десете дана?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како вам се доноси храна, како вам се доноси оружје, на које време се доноси, како је то ишло?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па време није било значи ограничено време када дође, мислим храна, храну су доносили биле су те као, била је патрола која је тако обилазила, малтене све те положијаје а долазиле су и старешине, значи обилазиле нас и старешине, долазио је и командир нађег вода Јовановић Ненад, долазио је и командир станице, пар пута, ја сам баш био на тим теренима сигурно преко двадесетак тих терена и Самодража и Раштане и Папаз и Топличане и Крушица и Будаково и Мовљане увек су долазиле старешине посећивале нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а храну како сте добијали, јесте ли добијали сваког дана или на?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па зависи од терена, било је терена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево рецимо овде где сте били сад у?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Ту смо добијали храну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сваког дана?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Сваког дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је доносио храну, кажете патрола, које су то патроле биле формиране у време бомбардовања рецимо, ево за то време док сте Ви били у Топличане која патрола је долазила?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па била је та патрола било је, у тој патроли било је, били су ти полицајци Чукарић, Папић, Јанковић, они су баш у то време ако се не варам били у тој патроли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате овде написано име сведока «А», значи кад будете хтели да споменете тог сведока онда ћете под псеудонимом сведок «А»?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Важи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми реците, а Петковић Мирослав је ли и он долазио, је ли и он чинио неку патролу са овим људима?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Долазио?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи говоримо сад где сте били у Топличане?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отишли сте 25-ог ујутру, кад сте добили храну?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па ја мислим 26-ог одмах, јер тог дана смо понели храну са собом а 26-ог или, не могу, не знам, нисам сигуран стварно, не знам да ли је било 25-ог или 26-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нисте сигурни, кад сте храну добили?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Кад смо храну добили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте 25-ог пошли, кажете понели храну, јел би то онда било?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Дешавало се да некад носимо на неки терен храну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не шта се дешавало, него тад кад сте отишли, шта сте конректно, јесте ли понели храну или нисте?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не знам, не могу да се сетим, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли добили наредног дана храну, 26-ог?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па јесмо сигурно или 25-ог, или 26-ог, добили смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко вам је донео храну, ко је био у патроли?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Ја мислим, ове што сам споменуо значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чукарић, Папић и сведок «А»?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: «А», да, и Петковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Петковић?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Ја мислим да је то та патрола била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Петковић?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Мирослав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је возио кола?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па у већини случајева Рамиз Папић је возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви кажете да је он био са њима кад су храну донели, Папић Рамиз?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, које је то возило било, какво је то возило којим се доноси храна?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па то је руски УАЗ, како се зваше, руско оно возило, оклопно возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то блиндирано возило?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Блиндирано да, возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како то изгледа, они дођу, јел се задржавају ту, како, јел вас обилазе, јел питају јел вам још нешто треба, опишите мало како то изгледа?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па нормално, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко се од прилике задрже?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Дођу, обиђу, имате ли проблема, питају значи шта се дешава, имате ли хране, имате ли воде, има ли проблема, имате ли напада, немате напада, шта се дешава, шта се збива, поседе попричају, некад, зависи све од њиховог посла, да ли имају посла или немају посла, ако имају посла деси се некад, некад и остану и дуже а некад се одмах и врате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана реците ми, да ли Вас је случајно посетио командир Репановић или помоћник Јовановић Ненад, значи говорим о том 26-ом, пошто Ви кажете да су Вам тад дошли и донели храну, да ли је случајно дошао.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас судија, председнице, рекао је не знам да ли 25-и или 26-и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 25-ог је рекао?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не, није, рекао је можемо да преслушамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 25-ог или 26-ог, да ли долази?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не зна, рекао је да се не сећа, рекао је да се не сећа ког датума је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да се овако господину Ђурђићу договоримо. Када хоћете нешто да кажете тражите реч, а не од једном да упаднете и да говорите, значи тражите реч да Вам ја одобрим, не можемо на тај начин?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Тражим реч због тога јер сте Ви поставили питање, па сам морао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам говорим за убудуће, молим Вас. Дакле тад 25-ог, 26-ог, да ли Ви видите да ли долази да Вас обиђе командир, да ли долази помоћник командира, да ли Вас неко обилази?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Командир је долазио, командир нас је обишао, е сад кажем, стварно не знам да ли је било 25-ти или 26-ти, командир је био значи. А долазио је и Ненад Јовановић али сигурно касније, тамо негде пред крај, долазили су ја кажем није био ни један терен да не дођу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи пред крај?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па на пример пети или шести дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али тих дана, 25-ог или 26-ог, да ли је био?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовановић?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Јовановић није био 25-ог и 26-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад би то дошао по Вама Репановић, јел дошао ујутру у јутарњим сатима са овом патролом, јел дошао касније, како је дошао, јер Ви морате да га видите?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не, сам је дошао, сам је дошао значи, дошао је сам, ако се не варам поподне је било негде три, четири сата, не знам тачно колико је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, чиме је дошао?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па он је возио тада црвену аскону, црвеном асконом, то је возио, то му је био ауто с којим је посећивао, мислим те терене и положаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи тих дана 25-ог или 26-ог, како кажете, јел он сам дошао?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то уобичајено да командир сам дође?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па дешавало се да долази сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А иначе раније, да ли знате како је, да ли је ишао са возачем или како је долазио?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па командир је већином сам ишао с возилом, значи, он је с том асконом сам, а док помоћник Ненад Јовановић он је увек долазио ето са полицајцима са патролом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовановић увек са патролом?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Пошто је он нама био као ето, први претпостављени значи, он је био наш командир вода и он нас је посећивао малтене сваки терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, испричајте нам сада, да ли Ви уопште имате, да ли знате, били сте на овим пунктовима и све у реду, али да ли знате како је, ко је чинио обезбеђење те полицијске станице, да ли то знате, како је било, какав је распоред био?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Тих дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, јесте?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Значи кад је почело бомбардовање, то не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Јел кажем 25-ог сам отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Седам до десет дана значи био сам на терену, а пре тог терена исто био сам на другом терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте објаснили. Реците да ли уопште знате, раније, значи пре бомбардовања, да ли је било неко обезбеђење са звоника?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Јесте, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се то држало обезбеђењ?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па држало се обезбеђење, значи четири сата или шест сати, не знам, било нас је по двоје, било је случаја да сам и ја био на том положају исто на звонари, јер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Ви видите, значи били сте и Ви?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да, био сам и ја на звонари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта видите, јел може да се види круг полицијске станице рецимо, јел може да се види двориште са звонаре?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па може да се види, зависи сад какво је време, и то, то није далеко уствари, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колико би то било удаљено?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: То је 150 метра од дворишта станице полиције, али има доста стабала, има ту топола има багремова, ја не знам да ли може да се види уопште двориште станице полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад реците ми, имате ту испред скицу полиције, не него Суве Реке, погледајте. Какво је то било растиње ти багремови, јел то било високо, ниско, као је то било?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па било је високо, онако доста високо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер овде имамо чак неки исказ да није то тако било високо?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па сад ја не знам, али ту је негде по десетак метра оне тополе, багремови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи кад Вас питам да ли високо или не мислим у смислу какав Вам је видик, да ли Вам заклања видик?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па заклања, сигурно заклања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заклања?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Зато што је ту још један објекат био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Објекат где је, у ствари то је, шта је било, као зграда за ове полицајце са стране који су спавали, чак је и он заклањао на пример баш двориште и станицу полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта сте Ви могли да видите рецимо са тог звоника?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Шта може да се види, па најбоље се види, види се ту је гробље у близини, онда Скупштина Општина, аутобуска станица се види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се види тамо, јел се види где је Занатски центар, да ли може да се види Занатски центар?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па сад, Занатски центар ја не знам, Занатски центар може да се види чело Занатског центра, али он има ту доста објеката, а Занатски центар је као некако у кругу онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е тај унутар да ли може да се види?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: То не верујем да може да се види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Јер ја сам стварно, чини ми се један пут само био на том положају и био сам ноћу значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми овај пут за Рештане, јел се види тај пут одатле?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Пут за Рештане?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Пут за Рештане види се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може да се види, јел тако?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Требало би да може да се види.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Мислим да се сведок није добро концентрисао и није видео, јел видим кад показује полицијску станицу он показује зграду Скупштине, па мало ако може два минута да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел видите, јел можете, пошто сте рекли да немате наочаре, да ли можете да. Јесте ли се оријентисали мало?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да, да јесам, сад сам се оријентисао, јер мало док сам се снашо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где су куће породице Бериша?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се виде са тог звоника?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па не, виде се али не све куће сигурно, нешто се види, али не све куће, све куће се не виде сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците у то време, у време бомбардовања, пре бомбардовања, да ли су још неке полицијске јединице биле у Сувој Реци, осим вас?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Пре бомбардовања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И пре бомбардовања и за време бомбардовања?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па било је полиција која је долазила на испомоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то полиција?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Полиција из Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви знате која је то полиција?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па ја мислим да су из Крушевца полицајци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли имали неки посебан назив?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шифру?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они били смештени?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: То стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Сувој Реци пре бомбардовања?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Били су једно време у Сувој Реци, били су у хотелу «Балкан», али за време бомбардовања они су се после

склонили одатле е онда стварно не знам где су били, да ли су били горе у «Босу», где су били не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су били обучени, значи говоримо пре бомбардовања и у време док сте Ви били ту, како су били обучени?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Обучени као сви полицајци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то униформа?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Маскирне плаве униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирне плаве?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите мало како изгледају, шта имају на глави, да ли имају, како су били наоружани?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Качкете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Качкете?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Качкете на глави, аутоматске пушке. Као сваки полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли знали ко је био командант тих полицијских јединица?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које кажете да су долазиле на испомоћ?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте знали, нисте ни чули?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Чуо јесам, само, чуо сам преко везе, ето чуо сам «Чегар 1», а човека нит сам видео нит знам нит.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га никада видели?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вам не казује, јел знате које је име тог «Чегра 1» како кажете?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Прочитао сам сад у овом позиву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али тада у то време, не сад у позиву?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не, не, нисам знао уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад нисте знали?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли уопште, реците ми, да ли уопште неко кога Ви познајете из те јединице полиције која је дошла на испомоћ, да ли некога познајете?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не, не, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некога виђали?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Било је, дешавало се на неким теренима били смо значи ми из резервног састава а били су и полицајци који су били на испомоћ, на пример ево у село Самодража, али то је било пар дана, четири, пет дана контактирали с њима, дружили се али стварно никог не знам, нисам запамтио имена, ишло смо на неке положаје, значи заједно али не знам лично никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кад сте ишли заједно на положаје, ко би ту рецимо командовао, ако се тога можда сећате?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па имали су они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Свако на пример ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево то кад сте ишли заједно, ко је био ту командант?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па видите, ми држимо на пример положај у једном објекту они су пет, шест, објекта поред нас значи, али то су били, то су исто била одељења на пример и највероватније командир одељења или командир вода они су значи командовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али не знате ко би то био?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не, не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, да ли су биле уопште неке акције у Сувој Реци у околини Суве Реке, на Рештанском путу, да ли сте чули, да ли је било неких полицијских акција, неког дешавања, да ли Вам је то познато?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Познато ми је ето по причи, овако иначе, лично нит сам присуствовао, нити знам за, нити сам видео, нит био у некој акцији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли чујете, веза Вам је отворена, јел се нешто дешава у Сувој Реци?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па, веза, ја стварно тог дана, ништа ми преко везе нисмо чули, мада ја везу нисам носио, можда је полицајац који је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког дана нисте чули. Кажете нисам чуо тог дана?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па не, не, везу на пример ја, везу је носио један полицајац само, није везу имао сваки полицајац који.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви кажете да сте имали са собом радио?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не, не, ја сам рекао да смо имали на пример, наше одељење је имало једну везу, једну радио-станицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли имали Ви неку станицу?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Ја нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не, на том положају нисам имао ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како бисте јавили некоме да вам се неко приближава да имате неку акцију како би јавили ако нисте имали средства везе?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па ми смо били у близини, значи ту на пар, на десетак, двадесет метара, један од другогa значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али евентуално треба вам појачање како бисте јавили то, немате средства везе. Јер сте претходно рекли да сте имали средства везе?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не, не, реко сам ја, значи имали смо везу значи али само један на пример активни полицајац који је био с нама у групи он је имао само везу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био тај активни полицајац са вама у групи који је имао?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Ја мислим да је Шабани био у групи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Вама?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Са мноm да, и он је имао значи везу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви лично нисте тада имали?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не, не, ја нисам имао, резервисти ретко кад, једино ако смо одлазили на неки положај, значи без активног полицајца, онда смо ми добијали на пример неко из резервног састава добијао је везу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била нека посебна јединица полиције у оквиру ОУП-а Сува Река?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Посебна јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У оквиру Вашег?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да, био је ПЈП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то, ко је то чинио?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Посебна јединица полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли они исто били обучени као и Ви, исту униформу су имали?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па не знам сада, ако мислите сад има, исто је била и посебна јединица резервног састава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сам хтела да Вас питам јер сте Ви говорили нешто, да сте ви припадали посебној јединици полиције, не, ја Вас не питам то, значи имамо активни и резервни састав, јел тако?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте припадник резервног састава?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да, резервног састава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи само ми објасните, припадници полиције, посебне јединице полиције при ОУП-у Сува Река, да ли су имали исту униформу ко Ви?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Резервног састава или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не резервног?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Активног?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Они су после добили друге неке маскирне униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су то?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Зелене маскирне униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада кад сте Ви 25-ог, кажете да сте отишли у јутарњим сатима, да ли је у то време била та посебна јединица полиције при ОУП-у Сува Река?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није била?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не, у кругу станице полиције ја нисам видео ни једног полицајца из ПП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни једног полицајца?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Ни једног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога видите још, и да ли уопште некога видите тог јутра кад сте дошли осим ових возила којима сте се превезли јел тако, до ових пунктова, кога још видите, да ли има још неких полицајаца осим вас, осим тог оделења ко је сачињавало?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па било је ту, било је још полицајаца али не могу имена да се сетим свих полицајаца стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесу ли то Ваши полицајци све били?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Како мислите моји полицајци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши полицајци, мислим ОУП-а Сува Река?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да, да, из Суве Реке, искључиво из Суве Реке полицајци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључиво су они били?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да. У кругу станице искључиво полицајци из ОУП-а Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се видели неке камионе можда у кругу станице?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: У кругу станице камионе ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, а на путу?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: На тротоару је било пар камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пар камиона?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какви су то камиони, чији су то камиони?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па били су полицијски камиони. Пар камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите како су изгледали?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Био је на тротоару, значи било је, три, четири камиона али док сам ја, значи док смо ми кренули, камиони су остали на тротоару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што су тако стајали, јел било некога у камиону, јел било полицајаца?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не знам ја, полицајца нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где би били паркирани они, јел ту где је полицијска станица код дворишта или где?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па ако се не варам, они су били паркирани с леве стране, значи није на тротоару, ако се иде сада пут Приштина-Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Тротоар је са леве стране, они су били паркирани с десне стране пута. Магистралног пута Приштина-Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па колико је било по Вама од прилике, колико би то било камиона?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не знам, ја мислим да је два, три камиона, да више није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли се питали зашто су паркирани, јел неког чекају, јел нешто сте коментарисали уопште, зашто?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, не знате. Па чији су то камиони, јел имају неке ознаке Ваше или?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не, не, ознаке полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имају неку кабину, цераду, шта имају, опишите мало, како се?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па било је камиона с церадама, ако се не варам, како се зову сад она мало као већа од пинца, они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су цераде биле?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Тегет цераде, плаве цераде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И значи камиони су остали кад сте ви отишли?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да, камиони су остали, ми смо кренули, значи, ми смо доста рано кренули били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је неко дужио бомбе од вас полицајаца, да ли су уопште полицајци добијали бомбе?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па ретким случајевима стварно, десило се на пример на једном терену кад смо ишли, али стварно је терен био толико тежак, на пример да смо сви добили тада бомбе, али то је било само на једном терену, то је село Папаз, двадесетак километара од Суве Реке значи, то је баш тамо, где су те биле њихове те највеће трупе биле базиране и то, било је нас мало полицајаца и морали смо да одемо на терен, значи било је нас колко, 24-оро, један вод је отишо, једино су нам тада поделили бомбе и кад смо се вратили с терена, значи вратило смо бомбе, добили смо и тромблоне и бомбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога зависи да ли ћете добити бомбе, ко Вам то, јел то неко даје наредбу да морате да се дужите бомбама или не, како дође до тога да ви узмете бомбе?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па то је ваљда највероватније процена старешина да треба значи јер ризичан је терен и онда поделе се бомбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се то односило и на активан и на редовни састав?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да, е за активан не знам стварно само за резервни састав, знам једном приликом значи само на том терену смо добили бомбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, да ли знате, пошто сте кажете да сте и Ви били на звонику и давали сте обезбеђење полицијске станице?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се користио снајпер?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Са звонаре да ли се користио снајпер?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: То не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали снајпер, можда нисте га користили, а можда сте имали?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не, ја кад сам био нисмо имали снајпер значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Можда је био ето то мало теже наоружање ПКТ је био, али снајпер није био сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, Тановић ко је?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па Тановића знам, он је из активног састава, али знам га, покојни Тановић, знам га сасвим мало, можда ето пар пута не знам да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми тад кад сте Ви били, значи 25-ог како кажете да сте отишли, па тих дана да ли је у патролу долазио и Тановић?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не знам стварно, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не сећам се да сам видео Тановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тих дана, од седам до десет дана уопште се не сећате да је он долазио?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да ли је долазио у Топличане?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не, није, не знам, није долазио, ја га нисам бар видео, ја га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми шта знате о служби Државне безбедности, јел била у оквиру полицијске станице где је смештена, ко је чинио ту службу Државне безбедности, шта Вам је познато у вези тога?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па знам, Државна безбедност знам Мишка Нишавића, он је, то је у ствари у саставу те зграде, објекат исти али други улаз, значи ту је, ту су биле њихове просторије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још био поред Нишавића, да ли је био још неко?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па ја не знам да ли је Јаблановић Милан у последње време нешто био радио с њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су они били обучени?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не знам, ја мислим да су и они униформе носили тада, да су и они исто били у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел их Ви видите, кад их видите, јел их видите у униформи?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Виђао сам их у униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква би то била униформа?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Униформа маскирна плава униформа као сви остали полицајци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Јаблановић и?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Нишавић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нишавић, јел тако. Реците ми, у оквиру полицијске станице, имате и притвор, јел тако?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јединицу за задржавање. Да ли је тих дана уочи бомбардовања, пошто сте у то време били ту, кажете и 24-ог да сте били ту, да ли је тих дана било неко лице које је притворено?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не знам, за то стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Конкретно мислите на 24-ти?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рецимо 24-тог, пошто сте били ту?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Кажем, 24-ог, ја стварно био сам, знам те ноћи био сам код куће, а преко дана изгледа ми, да тог дана нисам био, био сам слободан и нисам ишао уопште у станицу горе и према томе стварно не знам да ли је било притворених лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам нешто казује име Ељшани Абдулах?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па ја сам Ељшани Абдула доста знам из Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било више Ељшани Абдула?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Било је више, ја знам бар три Ељшани Абдула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесу ли сви живи?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не знам, стварно не знам за, за ниједног, уствари кажем познајем, имао сам једнога колегу, који је радио са мном у «Балкану» Ељшани Абдула, онда је био Ељшани Абдула исто један радио је ако се не варам у, радио је у Општини ваљда, као геометар, не знам, исто Абдула Ељшани. Тако да више има тих Абдула, сад ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је тих дана настрадао неки Ељшани?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте чули?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ко је на бензинској пумпи радио да ли знате?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: На бензинској пумпи, Јашар Бериша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте га последњи пут видели?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не сећам се стварно, јер кажем, стварно сам, мало сам био у Сувој Реци и не сећам се кад сам га последњи пут видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли чули нешто шта се догодило са њим. Ево кад сте дошли у Суву Реку након тог терена кад сте дошли, да ли занте ко је био на бензинској пумпи?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је радио?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли били у Сувој Реци?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тог терена кажете, кад сте дошли били сте седам до десет?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: После тог терена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Био сам у Сувој Реци остао сам дан и онда сам одмах отишо на следећи терен. И значи уопште не знам шта се дешавало и шта је било, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морам да Вас питам, ово што Ви кажете да сте били 25-ог, да сте 25-ог ујутру отишли на терен?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте отишли у Топличане, али код истражног судије сте рекли да је то било 26-ог ујутру?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Ал нисам могао да се сетим стварно, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел баш Вас је питао када је то било, па да ли 24-ог?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не, ја сам му реко 25-ти или 26-ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш сте рекли «да 26-ог сам био ујутру» и кажете да сте дошли негде око четири сата ујутру, знате, зато Вас питам да ли можете сада чисто ето да Вас подсетим, јер баш децидирано сте рекли 26-ог, знате?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Није, гарантовано није, јер то чекај ову изјаву што сам давао овоме Станковићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то је код истражног судије, код истражног судије када сте саслушани 11. новембра 2005., тако сте изјавили, када би

то било, Ви кажете «од почетка бомбардовања» па онда кажете «да 26-ог сам био ујутру», које доба тачно сад, пита Вас истражни судија, Ви кажете «у четири сата ујутру». Да ли можете да се сетите, дал би то био 25-ти или 26-ти?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не, 25-ти је сигурно, јел после, јер то је било, не знам ни ја како сам дао ту изјаву, али 25-ог смо сигурно отишли значи, јер сећам се на дан, вече одмах те вечери бомбардована је касарна у Призрену, а ми смо из тог села видели како се гранатира касарна и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 25-ог је?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: 25-ог да, навече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када би то било, увече, касно увече или?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па то је било касно негде око десет, једанаест сати, 22, 23 часа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви то видите, а јел чујете нешто?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па чује се како да не, и чуло се и видело се, види се бљесак онај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте чули, јел сте могли нешто да чујете ако је био тај активни полицајац који је имао средства везе, да ли сте могли да чујете да се нешто дешава, да ли неко зове, тражи помоћ или нешто, у том смислу?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа то нисте чули?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Нисмо чули ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И само сте чули гранатирање касарне, па јел чујете да се дешава нешто, јел има неких акција, јел има неких, да ли је било уопште у Сувој Реци ОВК-а?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да ли је било ОВК-а у Сувој Реци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Препуна Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сама Сува, баш у граду Сува Река?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па у граду Сувој Реци, дешавала се убиства, дођу у центру града убију наше цивиле у продавници усред бела дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Сад не могу да се сетим датуме. Кад је Лазић Богдан погинуо, усред бела дана, значи терористи с пушкама, пиштољима, бомбама упадају у продавницу и убијају човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, јел то у центру Суве Реке?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: У центру Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад би то било, пре бомбардовања или после бомбардовања?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Ја стварно не могу да се сетим, али тај је човек мени на пример умро у рукама, у рукама, ја сам био тог дана радио у патроли, у патроли са саобраћајцима и чујемо пуцње и сад не знамо тачно где, али видимо гужва, беже људи, Шиптари беже значи, беже из центра и ми улазимо, видимо поразбијана стакла у продавници и улазимо у продавници, нема никог, уствари не можемо да видимо човека, човек је пао испод стола доле, и малтене он је био још жив, било је нас три полицајца и онда сам га ја ухватио рукама у кола унео, однео сам га до Дома здравља и човек је ту преминуо био, усред бела дана значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде покушајте да се оријентишете када би то било, да ли је то било пошто је 24-ог кренуло бомбардовање?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не, то је било пре бомбардовања, то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад би то било, јел то ближе бомбардовању када је почело или раније?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па ту је било, можда десетак дана пре бомбардовања од прилике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешава, ајде испричајте мало, како је то било, после тога шта се дешава, јесте ли нешто предузимали, неке акције или, шта сте радили?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па предузете су акције, али, кажем ја нисам, ми смо били та саобраћајна, радили смо у саобраћајној патроли били и одвели човека и били смо ту цело време онда је дошла, дошли лекари извршен је увиђај и онда не знам шта се дешавало више у граду, шта је било, али хоћу да кажем да их је било и у самом граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко је сад спроводио ту акцију неку јел била спроведена нека акција осим вас полиције из ОУП-а Суве Реке да ли су друге снаге полицијске учествовале у томе, у проналажењу евентуално припадника ОВК-а?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па та полиција која је била на испомоћ значи и она је са нашим полицајцима учествовала у потрази за тим убицама за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то би било значи пре бомбардовања?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да пре бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате још да се присетите исто неке такве акције значајније после бомбардовања, јер Ви сте ипак ту, све се чује, ако Ви чујете у Призрену да је бомбардована касарна, па не могуће да не чујете шта се дешава овамо на, у близини, око Суве Реке, на Рештанском пут, јер кажу да је било неких акција?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па било је акције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта чујете, шта знате о томе?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па ја не знам, ја сам реко значи било је нека акција али ја стварно нисам био ту и не знам детаље, сада не могу да причам ако нешто не знам на пример, шта је било и шта се дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули евентуално да ли је било неких повређених, да ли је било погинулих, да ли је неко звао да се дође у помоћ да им се помогне од стране полиције, да ли уопште имате то сазнање?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После ког времена кажете да сте се вратили у Суву Реку, после десетак дана?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па не знам то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете један дан сте били, од седам до десет дана?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Од седам до десет дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И били сте тог једног дана у Сувој Реци?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте нешто приметили необично у Сувој Реци када сте дошли?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па увек је било тих промена, било је и бомбардовање, било је и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је бомбардована Сува Река?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Ако се не варам, онако жешће 19.априла је била бомбардована.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али тад, тог дана када сте дошли у Суву Реку, да ли сте видели неке запаљене куће?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па било је и запаљених кућа и пре тога и после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, тад кад сте дошли, да ли је било запаљених кућа, да ли су биле неке куће Албанаца запаљене?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Биле су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли, видели сте?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да, да, било је запаљених кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли питали некога, зашто, због чега, одкуд запаљене куће сад, јесте ли коментарисали са неким о томе, ипак живите у Сувој Реци да ли причате нешто о томе?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Више смо мислили да извучемо живе главе и то него што смо причали и коментарисали о таквим стварима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да али дешава се нешто, нешто се дешава значи у Вашем граду, видите запаљене куће, јел питате шта се то догодило, одкуд запаљене куће, јел била нека акција, јел се нешто информишете да дознате шта се догодило?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Куће, куће су биле и пре бомбардовања биле запаљене, они су сами, дешавало се да сами своје куће пале у повлачењу сами, у бежању пале куће своје сами.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је била смештена мисија ОЕБС-а?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па једно време је била ако се не варам смештена горе у хотелу «БОС-у», па је онда после била ту негде иза аутобуске станице, бела огромна кућа једна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате чија је то кућа, та бела кућа?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не знам тачно чија је. Знам беришанаца јесте, али ког бришанаца сад не знам ког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел била запаљена та кућа кад сте дошли?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не знам, не могу стварно да се сетим, онако бело је деловала а да ли је била запљена или не, не знам стварно то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, тад кад сте дошли, да ли сте видели да ли је била запаљена?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па нисам, кажем нисам ишо у том правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били ту?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Нисам ишо у том правцу и да тако нисам приметио, нисам видео а било је кућа запаљених, она је ипак мало доле увученија доле иза тог Занатског центра, с пута се не види та кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли бисте Ви чули рецимо, тамо где сте били у Топличане и, да ли бисте Ви чули да је неко, да су неке детонације биле или било шта, да ли бисте могли то да чујете?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Детонације?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па зависи сада, каквој интензитета је детонација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из тог правца?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Зависи ако је јача чуло се, ако је слабија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви чули уопште?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте чули?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: У ствари чуло се детонације, јер било је видите, ту у села доле Добродељане и не знам како се зову нека села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Било је доле исто бомбардовање је било, било је тих експлозија сада, НАТО ли је бомбардовао, ко је бомбардовао не знам, чије су детонације биле одкуд знам, тада, значи тих дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А из тог правца Суве Реке?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Није се чуло ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није се ништа чуло?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да 25-ог или 26-ог, да је дошла била једна патрола, да вас пита, да вас обиђе да вам донесе храну и рекли сте да је то био, да је дошао Папић Рамиз, Чукарић?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да, сведок «А».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок «А» и Петковић?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: И Петковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мирослав, ал овде имамо исказе појединих и оптужених који тврде да је и Тановић био у патроли а Ви кажете да га уопште нисте видели?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Ја га нисам видео, можда је остао у возилу, а прошло је и доста времена, можда је и био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сведок «А», нам је тврдио да је ту патролу сачињавао и Тановић, значи Петковић Мирослав и Чукарић, али каже и да је у, тог дана, значи када се ишло у обилазак сведок «А», каже да је био и помоћник Јовановић Ненад са њима, Ви кажете да Јовановић Ненад уопште није био тих дана, да ли можете да се присетите?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Био је, нисам рекао тог дана, био је, он је долазио али можда је био 27-ог, 28-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред крај сте рекли негде, тако нешто пред крај?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али тад 25-ог, 26-ог?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не знам, ја кажем не могу да се сетим, можда је и био можда и није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мада нам је овде оптужени Јовановић рекао да је он сам дошао, да ли се нешто?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Сам, видите можда је он наишао на другу патролу, јел ми смо радили по сменама исто, ја сам радио четири сата на пример са два полицајца, па је после други радио четири сата, можда је у другом, у међувремену и био помоћник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Чукарића од када познајете?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Чукарића не знам дал сам видео један пут или два пута, јер ја сам стварно доста дуго био у том резервном саставу али Чукарић је дошао ваљда не знам или из Ораховца или одакле је дошао, ваљда мало пред бомбардовање, пред рат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неки надима?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Јајце, надимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте чули?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да, под тим надимком, у ствари виђао сам га, виша сам га пар пута, видео сам га два, три пута али не, нисам се тако добро знао ко са осталима што сам се знао на пример, са Рамизом Папићем, са Петковићем, са сведоком «А».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми ко је Петковић Зоран?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Он је брат Петковић Мирослава, он није био уопште мобилисан у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: У резервном саставу полиције, знам га овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате где је, јел био у неким јединицама?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не знам, не знам ништа о њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Вељковић Велибор?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Вељковић Велибора знам, звани Вецо, ћата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којим је он пословима био?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па он је правио тај распоред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, спомињали сте да су били Гогих Милосав и Гогих Милисав?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Милисав да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они били?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Где су били?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кад сте ређали, био је, Ви кажете да су били тамо на тим пунктовима?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И један и други?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да, и један и други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био у дежурној служби?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: А у дежурној служби је активни полицајац Гогић, јер имало је три брата у резервном саставу Гогића, Гогић Милисав, Гогић Милосав и Гогић Мирољуб, не знам ни ја како, сви слична имена, стварно и ја их сада, мада су они имали надимке Бебче, Буљош и трећи овај како се зваше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми ко је Бобан Вуксановић?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Бобан Вуксановић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Он је лекар из Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био осим што је лекар, јел био у униформи, јел припадао некој јединици?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Ја мислим да је био у цивилној заштити, ил, не знам шта је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У цивилној заштити?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да, терироријална одбрана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел био неки ауторитет?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Био је председник Општине, али тада у то време чини ми се да он није био истеко му је мандант, председник је био Радић Станомир у то време за време бомбардовања, ако се не варам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био неки ауторитет у то време?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу је био ауторитет, јел могло нешто полицији да нареди?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да нареди полицији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па не верујем да је могао да нареди полицији али био је са свима у добрим односима, значи, сарађивао је са свима и са полицијом и са цивилном заштитом и са територијалном одбраном и са свима, значи био је ауторитет, лекар човек, поштовали га сви, и он је покојни, нажалост погинуо је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате како је он настрадао?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па само по причи значи, била је заседа, сачекуша, сачекали га и убијено је њих троје тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је настрадао још поред њега тада?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па не могу да се сетим сад, Бобек Вуксановић, знам Антић презиме и овај Благојевић из Речана, он је исто био у Територијалној одбрани имена им не знам презимена само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њих тројица су настрадали?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да. Ту је био још један рањени, Пера сад њему презиме па не знам. Било је више особа, ваљда било је њих петоро а троје је погинуло, двоје, троје рањено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, тад док сте били на том реону Топличане, да ли уопште тих, значи 25-ог, 26-ог, значи смо што сте дошли, да ли су пролазили неки ципови?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Полицијски, војни ципови, какви ципови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли видите неки цип?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не, сасвим, не знам, ретко кола су значи пролазила, једино је та патрола долазила, нас су обилазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Иначе пут малтене није уопште функционисао, возила није било уопште значи у том правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште није било возила?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па ретко, баш ретко значи, јер кажем опет, ја нисам 24 сата стајао поред пута, дешавало се четири сата, али за четири сата ако прође једно возило на пример.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А камион да ли сте имали прилике да видите да је пролазио?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не, ја камион нисам видео ни један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Камионе нисте. Добро али кад нисте у смени да ли се уопште коментарише, пролазили су ови, пролазила ова возила, да ли је уопште било коментара, јел причате између себе?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па причамо између себе значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако Ви нисте били у смени, а да ли сте чули да ли Вам је неко други који је био након ваше завршене смене, да ли Вам је неко причао да су пролазили неки камиони, да су пролазили неки ципови, да ли сте уопште имали неко сазнање?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не, није, сасвим мало је пролазило возила, значи, нисамо, шта знам, пошто није ни било возила онда нисмо ни коментарисали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте Ви уопште чули и када сте чули за страдање породица Бериша?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Чуо сам после доласка тог са терена, чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тог терена?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да, после тог терена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па шта сам чуо, десило се пар убиства, поубијано, шта је било, како је било, али стварно није ме интересовало, јер такав сам човек да ме нешто, није ме уопште интересовало нисам се распитивао значи, шта је било како је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како може да Вас не интересује, живели сте ту у Сувој Реци, кажете познајете и породице и познајете и породице Бериша и све?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па добро, знао сам те породице, јер те породице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како може да Вас не интересује ако кажете парови?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: С њим сам се дружио. Па смо се сутра преко нишана гледали и пуцали један у другог и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли конкретно пуцали како кажете један у другог из тих кућа у самом реону?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не из тих кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како онда?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па како, било је на пример на положај где су они на пример нападали нас, на десетак положаја били смо у село Мовљане, они су пуцали на нас, 24 сата пуцају на нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то они?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па ти на пример, ти из Суве Реке и ти беришанци, познати терористи, Наим Бериша беришанац и још пар њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А док сте били у Сувој Реци, значи док, и пре и уочи бомбардовања јел било пуцања из тих кућа породица Бериша на вас на полицијску станицу, јел пуцао неко?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па видите, ја кад сам био, док сам ја био у полицији на пример ту, и држали смо положај око полиције није се десило да је било пуцања, док сам ја био, ал чуо сам да је и било дејства и на полицијску станицу кад смо ми били на терену у Топличане и Рештане и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте чули?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да, то сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте чули?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да се пуцало из тих кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте чули, од кога сте чули?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па не, чуо сам од колега, од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где сте чули док сте били на терену или кад сте дошли?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Кад би дошо кући, кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко би то био конкретно ко је то пуцао из тих кућа, ипак се познајете, знате све људе, па јел Вам кажу?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па добро конкретно ја не знам стварно ко је пуцао, таман посла, он неће јавно да изађе и да га сви виде да пуца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ваљда су биле неке акције?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не знам, на пример на песто метара од станице полиције били су њихови положаји, ми смо их виђали значи, они се шетају горе са маскирним црним униформама на песто метара од станице полиције, толико су били близу станице полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јел настрадао неко уопште осим овог што сте рекли, овог човека да Вам је на рукама преминуо?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Јел настрадао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел има у то време, јел било?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Како није настрадао, па настрадао је и Пешић и Стевановић и полицајци из Србије, страдало је колко, десетак полицајаца само у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато, јел било претреса тих кућа, да ли су Ваши припадници полиције претресали куће Бериша?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да ли су били негде лоцирани неки локатори, да ли Вам је то познато?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Није ни то, за локаторе не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, како кажете пар убистава сте чули, шта сте конкретно чули за породицу Бериша ко је то страда, јел то?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не знам стварно ко је страдао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел могуће да сте чули пар људи?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па не, преко средства јавних информисања читао сам, то сам ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте прочитали?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па читао сам ових дана и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не питам Вас ових дана, него Вас питам тада кад сте дошли, Ви кажете чули сте за пар убистава, шта би то било пар убистава, ко Вам говори, јел то Ваше колеге?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па није колеге, то се причало, причају мештани, грађани, сељаци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како су страдали, јел причају, како?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Како су страдали, како, у борби у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквој борби?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Стварно не знам, јер ја нисам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, шта сте чули, то ме интересује шта су Вам причали, шта сте чули?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Нисам чуо, ништа нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ако кажете у борби, па јел било борбе између Ваших припадника полиције, припадника, овај, породица Бериша, јел било ту борбе неке?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не знам ја, не знам, кажем нисам био ту и не знам, стварно не знам и кажем није ме уопште интересовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вас интересовало?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што Вас није интересовало?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па не, није ме интересовало ето због неких ствари, због јавности, због овога, због онога, зашто би долазио до неких информација да бих ја нешто причао, да знам, ето чисто ме није интересовало и нисам ништа хтео да знам о томе. Јер ту се свашта причало мада ја ништа не верујем у то, чуо сам причало се, људи су ишли за десет, петнаест евра и причали свашта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта је то, шта су причали свашта?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па причали, то су глупости на пример ја не бих могао да изговорим никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су глупости то биле?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па кажем, ја стварно не знам, то ме није интересовало и нисам хтео да слушам уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта би то причали за десет, петнаест еура, шта то чујете, какве су то глупости, испричајте нам шта сте то чули?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Шта су, не знам ја, кажем не знам, ја, није ме интересовало и нисам хтео да слушам те ствари шта се прича и шта је било, ја не знам уопште, значи нисам био ту и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Папић Рамиз јел свакодневно долазио на ваше положаје?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па малтене сваког дана, у Топличанима значи сваког дана је долазио, значи та патрола она је сваког дана доносила нам је храну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свакодневно?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Сваки дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате Ви још нешто да изјавите, пошто кажете не знате ништа око тог догађаја, ништа нисте ни видели, нисте видели, нисте чули детонације, куће кажете биле су запаљене и?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Детонације стварно се нису, није се чуло, ја нисам чуо бар, ја шта имам да изјавим, кад ето, изјавио бих стварно да су сви добри момци и старешине добре, и све најбоље о њима, то бих само изјавио, значи да су стварно били и фер и конкретни, на пример увек кад смо ишли на терене увек су нам давали добре савете, значи, увек смо се ето тако консултовали са њима и немој да пуцате и будите прибрани и будите сталожени и будите добри, увек су значи давали најбоље савете, све што је најбоље могло да буде од њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте уопште чули кад сте се вратили да је, да су неки људи убијени на том Рештанском путу?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Верујте ми нисам чуо ево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте чули?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Нисам чуо. Ништа нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате још нешто да изјавите поводом овог догађаја?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Немам ништа то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа немате, добро хвала. Изволите, питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само да Вас нешто кратко питам, судија Божиловић Гордана. Рекли сте да сте после, када сте се вратили видели ове куће које су биле изгорене, јел тако, то сте изјавили код истражног судије, а рекли сте и да сте после сазнали да је било неких убистава, да ли сте чули да имају неке везе та убиства са овим изгореним кућама, да ли је то нешто било узајамно једно са другим повезано, да ли сте нешто о томе чули?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па не, видите, куће, ја сам реко стварно куће палиле су се и пре бомбардовања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ:
Јесте.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: И после бомбардовања, сад дешавало се да су и сами палили куће а дешавало се и наши су палили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Све сте то рекли, али сте рекли и да сте видели ове куће кад сте се вратили да су запаљене а рекли сте да сте чули за ова убиства Бериша, па Вас ја само питам, да ли сте чули да та два догађаја имају неке везе један с другим, да ли сте чули да је нешто било у вези са паљењем кућа, да су пре тога људи убијени, после или било шта то што се причало и то?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не знам стварно, не знам да ли је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ:
Ништа не знате о вези између та два догађаја?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ви сте чули и видели то независно једно од другог?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па видео сам онако у пролазу, значи ту се прође, види се куће запаљене, а сад који је разлог.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А у тим причама, кажете после сте чули приче, да ли сте чули да то има неке везе са тим запаљеним кућама или не, та убиства мислим и то?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Нисам Вас схватио, нисам разумео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ:
Кажем у тим причама, пошто кажете после су колале неке приче, па кажем, да ли сте чули да та убиства ових Бериша имају неке везе са тим запаљеним кућама, да ли су доводили у везу, да ли сте то чули?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не, нисам чуо, кажем ја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ:
Ништа нисте чули?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Нисам чуо у вези.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Као у вези између тога?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: У вези убиства стварно ништа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ:
Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Заменик тужиоца за ратне злочине?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан. Кад Вас је суд питао за «Чегар 1»?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте рекли не знате ко је то али то сте прочитали сад у овом позиву, тако сте рекли?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не нисам прочитао у позиву.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па Вас ја питам, шта је то писало у том позиву а везано за «Чегар 1»?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па не, видите кад сам ја давао изјаву, питали су ме јел знате за «Чегар 1», реко чуо сам само преко везе за «Чегар 1», а сада кад сам добијао позиве значи овде пише Радослав Митровић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па сад Вас ја питам, јел то значи да је «Чегар 1» Радослав Митровић?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: То сам ја чуо и повезао с тиме.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад сте то чули?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па сад овде, сад сам чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад сте први пут чули?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Колко људи је радило у «Балкан-белту»?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: У Балкану, које године?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ево те '99., последњи, пре?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: '99-те, ту негде око 900-1000, радника је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Онај Ешљани за кога.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Ељшани Абдула, Ељшани, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јер кажете била је тројица код истражног судије сте рекли знали сте двојицу?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па ја сам знао три Абдула Ељшанија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Три?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Један је радио у Балкану.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е, мене интересује тај што је радио у «Балкан-белту», да ли знате шта је с тим човеком?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колко је људи било укупно у Сувој Реци?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Видите, Абдула Ељшани, он није радио '99-те, године, он је радио до '90-те године, јер '90-те године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите само микрофону, молим Вас?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: '90-те., године, су сви Албанци напустили «Балкан-белту».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је становника укупно било у Сувој Реци?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Сама Сува Река или Општина Суве Реке?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ако знате и једно и друго, одлично?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па сама Сува Река, десетак до петнаест хиљада, цела Општина педесетак хиљада требало је да има.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде сте негде рекли да је било око 150 Срба?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: 150 фамилија српских у Сувој Реци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Фамилија а, 150?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: 150 српских фамилија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да су неки Албанци сами палили куће своје?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па Вас ја сада питам, ко је то сам упалио кућу а Ви знате?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Ко је сам упалио, лично, име и презиме, а?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Лично име и презиме?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Где могу да се сетим сад, стварно имена и презимена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је у том периоду 24-ти, 25-ти, 26-ти, неко сам упалио своју кућу?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: У периоду 24, 25, 26?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Марта?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па нисам ја реко у том периоду али дешавало се у периоду пре тога кад су они бежали по шумама, пре бомбардовања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ко је пре бомбардовања сам упалио своју кућу?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па ко је упалио, сад ја не знам тачно поименично, све су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у ком делу града су биле те куће које су Албанци сами палили?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: У ком делу града, ево доле на пример у, од прилике негде код Балкана доле, око Балкана, око.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Која ту фамилија живи?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Било је ту Ељшанија и Кућија и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па, баш ћу да Вас питам за те Кући Фатмира и Башкима, кажете?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Кући Фатмир и Башким.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете у истрази да су они, шта је било с њима?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не знам ја шта је било с њима, они су становали ту, кућа им је била испред станице полиције, Башким и Фатмир.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел била упаљена?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Видите њихова кућа упаљена је, па је полиција, па су полицајци интервенисали да им се кућа, да се кућа угаси.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесу ли они били у кући тад?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не знам стварно да ли су били они у кући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад је то било, кад је интервенисала полиција?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не могу да се сетим стварно датума кад је било, али пре бомбардовања ако се не варам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ево кажете, ово је моја дванаеста страна код истражног судије, горе на почетку, сад не знам ово је неки ситан, ситна су слова, па не знам дал је баш то ваша дванаеста, али каже овако: «знам за ову фамилију Кући Фатмир и Башким, они су побегли дан пре, дан, два или три када је ОЕБС напустио Косово они су побегли за Мађарску били»?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да, да, јесте, аутобусима побегли су за Мађарску.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како знате да су отишли?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Њихова је мајка Српскиња, мајка им је остала па сам чуо од њихове мајке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А, чули сте од мајке?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да, њихова је мајка причала, она је остала у кући била, а они су отишли за Мађарску, нисам могао да се сетим, чекај, али нису они, погрешно сам ја, нисам дао презиме, или сте Ви погрешили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите микрофону, молим Вас.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Или сам ја погрешно дао презиме, они нису Кући, Фатмир и Башким су Сопај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сопај, добро.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да, Сопај, презиме Сопај, а мајка им је Српкиња, Душка Сопај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел познајете Бериша Весела?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Знам, Веселъ Бериша.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је имао година тај човек?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па тад је имао негде седамдесетак година, 65-70 година.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад тад?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: '99.године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је с њим?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не знам, стварно не знам шта је с њим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли чули нешто?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Нисам ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дал је жив?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел познајете његову супругу?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па само из виђења, име знао сам, јел ту смо, кажем мени је кућа била.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се звала супруга?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не могу да се сетим сада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел Софија?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Ваљда, не знам, нисам сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел сина познајете његовог?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Сина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Бесима?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Бесим, Наим, Бујар, три сина, четири, колико је имао, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је с њима?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Бериша Седата, јел њега познајете?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па то је исто Веселъов син ваљда, Седат Бериша.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је од њих играо кошарку?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Сви су они играли кошарку и Седат и Бујар и Неџад и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је радио у «Балкан белту» с Вама?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Бујар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је с њим?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је с Неџмедином Беришом?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Неџмедин, не знам тога Неџмедина. Не знам заборавио сам стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Неџад Бериша?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Неџад Бериша.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је следеће, Неџад Бериша, наставник музичког, јел њега познајете?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Неџад Бериша, наставник музичког, да му није брат наставник музичког Џељад Бериша.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је с њима?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не знам, Џељад Бериша, не знам ја, одкуд знам шта је с њима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На десетој страни истражног списка кажете, кад Вас је истражни судија питао да ли сте некоме давали изјаву, па сад Ви кажете «дао сам изјаву господину Станковићу»?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па сад следећа реченица «ја сам мало и разочаран што се тиче, јер ту има неких ствари што ја нисам изјављивао», па Вас ја сад питам?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је то господин Станковић?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ово је начин да се оно што је издвојено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати док Вам ја не одобрим.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, адвокат Вељко Ђурђић, стављам примедбу, јер се на овај начин жели унети нешто у овај записник а због чега је изјава, а та изјава је издвојена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако брзо реагујете, да мени уопште не дате моменат да ја реагујем?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Зато што се плашим судија да ће сведок већ одговорити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, не можете да се плашите, ја сам Вам рекла да прво тражите реч, не можете тако упадати.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ако уђе у транскрипт онда је готово судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма нека уђе у транскрипт све, то не значи да је готово. Молим Вас, пошто је издвојен овај записник апсолутно нема потребе постављати то питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не, али мени, зато што у истрази испада да је неко вршио притисак, па ја сад питам, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас не можемо тако разговарати, рекла сам не морате одговарати на ово питање, издвојен је записник, нема потребе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево хоћете да кажете то и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас изволите, наставите даље?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како то, мада Вас је то и суд питао, како то објашњавате да се јако добро сећате прича које сте чули, рецимо о погибији доктора Бобана, па знате тачно да је то била заседа, ко је био с њим, ко није био с њим, а о страдању ових 48 људи, не знате ништа, не можете ничега да се сетите, осим оних десет, петнаест евра?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он не зна да је било 48?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, како сад то.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па он не зна ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна, он ништа не зна, молим вас.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: мој друг, моје пријатеље, школске генерације.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Морате да реагујете, он је рекао да не зна за њихову судбину, па поставља му се питање како не зна за њихову смрт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, тужилац може, питао је и поставио је питање, како је могуће да не зна за страдање, он може да га обавести сад, јел може да га обавести сада за страдање, молим Вас.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Председнице, сведок је децидирано рекао на појединачна питања, ја не знам за њихову судбину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тачно, тачно је, али зато тужилац каже.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А сада закључује, тужилац закључује, како не знате да су они настрадали, како да зна кад не зна да су настрадали, недозвољено питање наводи га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите на ово питање, може да одговори.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не може кад не зна, одговорио је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он не зна, поставио је питање, како не зна.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па, ја ево, па ја тражим одлуку већа на ово питање, противим се одговору због тога, што је рекао да он не зна за њихову судбину а сад треба да одговори како су настрадали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите одлуку већа?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: И тражим одлуку већа, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само ево ја да кажем, нисте, ево без тонова, нисте у праву, јер је суд поставио питање, кад сте први пут чули за догађаје од 26-ог, он је рекао кад сам се вратио тог, после седам, десет дана, тог једног дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште немате потребе да објашњавате, ја сам Вам дала, уопште да поставите то питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, е сад ја то, поставите питање.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Молим вас ја сам тражио одлуку већа, јер сматрам да је недозвољено питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте мало. Веће је одлучило да се одговори на ово питање. Одговорите на то питање, како је могуће?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сад објашњавате то да се сећате, врло добро тих прича, говорим о причама које сте чули о страдању доктора Вуксановића, а не сећате се ни једне приче коју сте чули о овом догађају, због чега смо данас овде?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па има нешто на пример ако Вас интересује, да ми је Бобан био лични пријатељ, друго.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Опростите, само извињавам се, немојте одговарати, док не решимо ово. Адвокат Горан Петронијевић, опет постављамо примедбу, односно наш део одбране ставља примедбу на овакво постављање питања тужиоца и ово питање садржи сугестивни део а то је прва реченица коју је уважени тужилац изјавио како објашњавате да се не сећате прича које сте чули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нисте чули приче?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли смо ми чули и једног тренутка данас да је овај сведок рекао да је чуо неку причу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чуо је, рекао је да је чуо.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Или више прича.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И управо због тога је дозвољено питање, молим Вас.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То значи да се сећа а не да се не сећа тужиоче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, чуо је приче и молим Вас одговорите на питање, седите господине Петронијевићу, изволите?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Неке ствари ако човека интересују, за неког ближег, за пријатеља, доћи ћеш до неких информација, ако те нешто не интересује на пример, мене неке ствари нису интересовале нисам хтео да дођем до тих информација и не знам ништа у вези тог случаја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па управо сам Вас питао, ова имена што сам Вам набројао породице Бериша, Ви сте многе од њих лично познавали?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Све сам знао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: С некима радили, знали да овај игра кошарку, овај професор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче одговорио је, не интересује га.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И сад, али то, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дао је одговор.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, чекајте судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Ја их знам из неког бољег периода кад смо се дружили и кад смо се бавили спортом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Управо то питам?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: А из периода кад су почели да пуцају на нас, више их нисам знао и нисам хтео да чујем за никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И одговорио је, није га интересовало, немојте се задржавати више на том питању, рекао је да га није интересовало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, објаснио је.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Имао сам ја Албанаца пријатеља бољих него Срба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснили сте, господине Поповићу, не можете одговарати док Вам не дам дозволу. Следеће питање.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Али до једног тренутка.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, судија, он је рекао знам, интересовала ме судбина Бобана јер ми је то био пријатељ, па ја сада питам, да ли је неко од ових које сам ја набројао њему био непријатељ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је. Објаснио је да га више није интересовало апсолутно, само из. Молим вас па рекао је, објаснио је, у време док су се дружили, док су били пријатељи било је једно ово је сад друго и то га не интересује?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па рекао сам, био је период кад смо били пријатељи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, одговорили сте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па, како Вас не интересује нешто а Ви не знате ни шта је судбина тих људи, кажете?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па не знам уопште, и не интересује ме и нећу да знам, уопште нећу да се замарам с тиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је, па немојте више о томе инсистирати, објаснио је да га не интересује, довољно, одговорио је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања, ако буде било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, изволите. Господине Тодоровићу?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја бих да расшистимо једно питање, он је рекао да се село Топличани налазе у подножју села Ћиноваца, интересује ме да ли су имали два пункта, један у Ћиновцу један у Топличанима или је овај њихов вод обухватао, јел то био само један пункт за оба села?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: То је један пункт био само за.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: За оба села?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Није било посебног обиласка патроле на неком пункту Ћиновац а на неком Топличани, да ли је било?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па не, видите, то су били распоређени по објектима, значи.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, да, може се рећи да је то један пункт јел?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па није то један пункт, један пункт је један објекат, други пункт је други објекат, трећи пункт је трећи објекат, значи сви су имали своја задужења и своју дужност.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, а јесу ли посебно ти објекти обилажени, да ли су посебно?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Посебно, обилазили су значи, малтене сваки.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, Ви сте рекли да Вас је обилазила та патрола Папић, Чукарић, «А», Мики Петковић, јел се може десити да је нека друга патрола била за неки од других?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да Ви можда и не знате, јел може то да се догоди?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па не, није било друге патроле осим те патроле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једна једина.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Осим те патроле није била друга патрола.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, добро. Поменуо је неке камионе са тегет маскирним да су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, паркирани.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је ту било људи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, одговорио је, није.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, овде сведок је рекао да је сутрадан после бомбардовања он је видео бомбардовање касарне увече,

а сутрадан, после тог бомбардовања, да ли сте видели неки долазак камиона или ципова из Призрена према Сувој Реци?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не, нису ни прошли гарантујем, значи није.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, да ли је било, да ли је тих дана нека увиђајна екипа ишла из Призрена за Суву Реку из СУП-а Сува Река?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Призрен.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Призрен.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Из СУП-а Призрен, да?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Мени није познато ја нисам видео, можда се десило да нисам био тог дана на том положају и да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, објаснили сте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, а ово, да ли знате кад сте Ви дошли, кад сте завршили тај терен, ко је радио на пумпи у Сувој Реци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, одговорио је?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па реко сам, Јашар Бериша.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не кад сте се вратили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не зна.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Кад сте се вратили назад, поново, били сте седам, осам дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорили сте, рекли сте.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не знам, не знам ко је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорили сте.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Знам да је пре тога радио, а после тога не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знам за то, ја сам питао за после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, одговорио је и на то, и на то је одговорио.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Да ли сте видели Занатски центар кад сте се вратили, да ли је било неких оштећења?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да није био, није улазио у тај круг.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Није га видео.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Нисам, нисам улазио, каже да ту има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорили сте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А пљачкање неке радње на Рештанском путу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли вам је познато да је била опљачкана нека радња ауто делова?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам то познато ништа.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Он добро познаје ове Берише све, па не знам да ли да му покажете те фотографије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема потребе, не зна. Не зна ништа о њима.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Видим да добро зна.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок је у истрази рекао да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се овамо господине Поповићу.

НАТАША КАНДИЋ: Да је тог јутра када су кретали на терен, када је он кретао на терен да је видео на улици камионе неке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

НАТАША КАНДИЋ: Неку полицију коју не познаје, ко су ти?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Реко сам два, три камиона, а полицајце нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснили сте.

НАТАША КАНДИЋ: Не, рекли сте да је било неких полицајаца и да их не познајете, то сте рекли у истрази?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, окрените се овамо, одговорио је, били су полицајци били су само полицајци њихови.

НАТАША КАНДИЋ: Па молим Вас, па питајте, јесте рекао. Рекао је да.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Полицајце са стране рекао сам да нисам уопште видео значи.

НАТАША КАНДИЋ: Па ево молим вас, можемо одмах да нађемо да му предочите где стоји и каже «било је неких полицајаца по двоје, троје у возилу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, овде не, можда предочавате из истраге?

НАТАША КАНДИЋ: Из истраге, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде не. Где на којој страни?

НАТАША КАНДИЋ: Каже у дворишту СУП-а није било никог ко не припада нашем СУП-у а било је пар возила на улици испред станице полиције на тротоару, каквих возила, па било је полицијских возила, јел било полицајаца у њима, па било је највероватније, само причајте оно што се сећате, па видео сам пар полицајаца, како су били обучени, у униформама као и сви полицајци, исто као наша, исто као наша, јесте ли препознали неког од њих, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то Вам је предочавање из истраге?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Мене је питала дал сам препознао неког?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не никог.

НАТАША КАНДИЋ: Не, ја Вас питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то полицајци, ако нису ваши, који?

НАТАША КАНДИЋ: Какви су то камиони, да ли су то камиони, коме припадају ти камиони које сте видели, који су се налазили.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Камиони припадају станици полиције, полицијски камиони, сада.

НАТАША КАНДИЋ: А који су то полицајци у камионима, возилима, које Ви не познајете, одакле они?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па таман посла да све полицајце познајем, ја сам пре тога причао да је било полицајаца на испомоћ, значи полицајац из Крушевца, сад да ли су били камиони тих полицајаца или ОУП-а Суве Реке, ја не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви кажете да су то ваши камиони, чији су то камиони који су ту били?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не знам ја чији су камиони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате чији су?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не знам, не знам камиони чији су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте још некад, пре тога видели камионе на тротоару?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Како нисам виђао, сваког дана је било камиона, један, два камиона, три камиона увек је ту било испред станице полиције.

НАТАША КАНДИЋ: Чији су то били камиони који су?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Полицијски камиони.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли су, а камионе ових посебних јединица, ових из Крушевца, кад сте виђали те камионе?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Те камионе нисам виђао уопште ја.

НАТАША КАНДИЋ: Па како онда претпостављате да би ови могли бити што сте их видели на дан одласка на терен могли можда бити и камиони ових из Крушевца, како то?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па можда би могли, значи ја нисам сигурна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпоставља, није сигуран.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Ја, можда су значи Крушевачки, можда ОУП Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одговорили сте.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су се ти камиони ОУП Сува Река и ови из Крушевца били идентични, исти или је постојала нека разлика?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Потпуно исти камиони, значи, камиони из Призрена, Суве Реке, Приштине, Крушевца, полицијски камиони су сви исти, Београда и Суботице и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Помињали сте нам, добро, помињали сте нам да је седиште ОЕБС-а било у хотелу «БОС», чији је то хотел био?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не знам чији је хотел.

НАТАША КАНДИЋ: Па јел био друштвено власништво, државно?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Молим, или приватно?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Ваљда је приватно, али чији је хотел био сада, да ли је Рајка, Мишка, не знам стварно чији је хотел био.

НАТАША КАНДИЋ: А ког Рајка и Мишка?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Мишка Нишавића и Рајка Славковића, у ствари то су били у, више њих је власника било, сад ја, чији је хотел.

НАТАША КАНДИЋ: Такође сте нам данас рекли да је после тога, после седиште мисије ОЕБС-а, било на другом месту, негде сте помињали код аутобуске станице, где је то, ког кога то, у којој кући?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па тачно не знам, пошто знам, пошто смо ми ето давали по некада и обезбеђење станице, возила су значи ОЕБС-а увек из те улице, из те Рештанске улице излазила овамо на магистралном путу, значи ту негде је био, ту су негде били стационирани у којој згради, у којој кући, тачно не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Јел знате ко је радио од домаћих, локалних људи у мисији ОЕБС-а?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Од локалних из Суве Реке мислите?

НАТАША КАНДИЋ: Да.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте чули да је неко из породице Нишавић радио?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не, нисам.

НАТАША КАНДИЋ: Данас сте нам рекли да је пре бомбардовања где сте били у саобраћајној патроли кад сте чули пуцњаву из центра града и да сте тамо отишли у ту продавницу и да сте затекли Лазић Богдана. После тога сте нам рекли да је вероватно да је полиција организовала неку акцију за проналажење тих убица. Постоје подаци да је у везис а убиством Богдана Лазића да је у року од пола сата, 40 минута ту у центру града убијено седам, осам, девет Албанаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам чула питање.

НАТАША КАНДИЋ: Ви долазите у саобраћајној патроли, кажете да сте на рукама изнели овог човека, реците нам шта се ту догађа?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па шта се догодило, ја сам испричао.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Председнице, моје је да ја ставим приговор, ово није предмет оптужења и противим се о спровођењу истраге у овако обимном предмету за догађаје који су били раније, а Ви ако одбијате ја тражим одлуку већа да се одговори на ово питање. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Придружујем се овом приговору, сматрам да госпођа Кандић ако поставља питање, а имао сам небројано пута примедбе на начи постављања питања од стране пуномоћника оштећеног поготово у односу на госпођу Кандић, онда мора да каже који су то подаци. Не можемо овде новинарски постављати питања, ЗКП тачно одређује на који начин се постављају питања. Да ли је то овај сведок изјавио, да ли то има у судским списима или постоји било какав доказ који указује на ову тврдњу коју је госпођа овде данас изнела. Противим се оваквом начину постављања питања, посебно овом питању.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас, бранилац оптужених није имао исти приступ када је сведок помињао убиство Богдана Лазића. Тада је било природно и нормално да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше конкретно питање је шта везано за?

НАТАША КАНДИЋ: Конкретно питање: пошто сведок тврди овде да се налазио на месту догађаја, на месту убиства, да је у саобраћајној патроли и да узима на руке, да нам опише шта се све догађа пошто постоје подаци да је у вези са тим убиством на том месту у центру града убијено осморо, деветоро и да то ради полиција? Нека нам опише шта се догађаја, јел он учествује у тој пуцњави, у претраживању?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Вас само интересује шта се предузело након тог убиства? То Вас интересује?

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас он нам је рекао данас, да је у вези са тим одмах предузето, да ли је то ова полиција на испомоћ заједно са локалном полицијом, али да су одмах предузели акције проналажења тих убица, то је рекао, па пошто се налази ту на лицу места нека нам каже шта се догађаја, он је ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо сад читаву акцију да видимо шта се догодило, која акција је предузета. Немојте молим Вас.

НАТАША КАНДИЋ: Ако је детаљно описао шта се догађа са Богданом Лазићем, постоје други људи, не само њихови. Ја знам њихова имена, нека нам каже шта је с тим другим људима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно за овај предмет није битно сада.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Мени ништа друго није познао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарате. На моје питање да ли је чуо за неко убиство, он је рекао да је чуо да је било неко убиство и почео је да говори о томе. Сад каква акција и да ли је спроведена апсолутно нам није битно за овај предмет.

НАТАША КАНДИЋ: Ако нам је детаљно испричао за убиство Богдана Лазића, што сматрам да је добро то овде изнео, нека нам каже шта он зна шта се догађаја, да ли зна у којим околностима, како је убијено неколико десетак људи тамо у вези са тим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За овај предмет је стварно небитно. Небитно нам је то. Поставите даље.

НАТАША КАНДИЋ: Ја сам врло запањена да је битно да је да нам каже да је у реду да нам исприча све за Богдана Лазића и да га је носио на рукама, а да за других деветоро људи је небитно. Извините молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сад да нам описује акције које су спроведене. Ја сам мислила питате шта, догодило се, објаснио је. Акција која је спроведена поводом тога нећемо о томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, јел могу да помогнем, ако могу да помогнем? Ја потпуно сам на страни овог последњег питања, јер овде прети опасност полицијској станици, људима који обезбеђују полицијску станицу јер долази цивил или већ ко долази у центар града, у центру града убија човека, овде сведок објашњава како су се полицајци борили против тога и сад је питање, колико сам схватио да ли је ухваћен убица, ко су били сумњиви, да ли су неки означени, да ли то има везе са паљењем кућа, са Беришама, са било ким другим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано са тим догађајем, то нема никакве везе с овим догађајем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али ја не знам да ли има везе, ја то не знам јер је он то довео у везу, сведок довео у везу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није довео у везу него сам ја само питала да ли је било неких убистава и ништа више и објаснио је то сада да не понављам све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако је било убистава и ако то јесте у контексту, онда и одговор на питање шта је полиција предузела по томе исто у том контексту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сасвим други случај што Ви говорите, о чему ми говоримо. Да ли сте Ви присуствовали некој, било каквој акцији да се рецимо, десило се нешто, десило се неко убиство, да ли сте Ви присутни када је нека акција полиције поводом тога?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Уопште ми није познат случај да је после тога нешто било.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок је данас исправио наводе из транскрипта са истраге и рекао је да није реч о породици Фатмира, о породици Кучи него Сопај, а да ли, ја сам стекла утисак да он зна за породице Кучи, да ли зна нешто о судбини породице Кучи?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, опет имам примедбу, да више једном с тим скратимо. Ми овде треба да утврђујемо чињенично стање које је предмет ове оптужнице, а не шта је било 10 дана раније или касније у Сувој Реци. Ја Вас молим да због времена, због економичности да се овде утврђују чињенице битне за оптужницу и 26. март евентуално ако питате 25. и 27, а немојмо сад опет Сопај, знате колико имамо породица и једних и других.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте дошли и тај један дан кад сте боравили у Сувој Реци, значи након Топличана када сте дошли у Суву Реку, да ли сте чули да ли је страдала и нека породица Кучи?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, али када адв. Ђурђић овако реагује наравно када постављам питање да има везе са данима 25-им.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, одговорио је.

НАТАША КАНДИЋ: Не видим зашто се стално реагује. Сведок је рекао како су терористи стално нападали да је било 20 напада, да је он десет пута нападнут, па ја бих га замолила да нам наведе неколико тих ситуација у којима је он нападнут и на који начин, ко га је то напао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било рецимо тих дана?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Сваки терен где смо били на Тмерију, Папазу и Крушици и Мовљану свуда смо имали нападе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада кад сте били овамо у Топличанима да ли сте имали неке нападе?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Нисмо тада имали.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас он није рекао у контексту борби на терену, он је рекао да је, то је у контексту да су у Сувој Реци они били на 500 метара, неки су били стално је претила опасност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је некада био у Сувој Реци лично нападнут?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана, значи од бомбардовања? Молим Вас, нећемо сад да истражујемо шта је било пре.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: У Сувој Реци не.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли уопште зна да је неко сем овог случаја Лазић Богдана још неко био нападнут у Сувој Реци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре бомбардовања мислите?

НАТАША КАНДИЋ: Пре или за време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо пре бомбардовања, него само за тај период?

НАТАША КАНДИЋ: Или за време бомбардовања у Сувој Реци да ли зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време бомбардовања да ли знате?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Осим Лазића и ових Вуксановића и да ли је још неко нападнут? Па нападнуте су патроле пар пута.

НАТАША КАНДИЋ: У Сувој Реци, др. Вуксановић у Сувој Реци?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Изнад Суве Реке горе Бинач, кад је погинуло три-четири полицајца исто у заседи нападнута патрола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То знате?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па је помоћник Ненад Јовановић исто нападнут на Рештанском путу том, на Пећанском путу са зољом, испалена је зоља на њега и једва је остао у животу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците да ли сте уопште чули да ли је нападнута нека патрола на Рештанском путу?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: На Рештанском путу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тих дана од бомбардовања, о том периоду говоримо?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да, да, нападнута је и погинуо је председник суда Јанићијевић Цане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад је то било?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Е сад не могу да се сетим тачно датума кад је било.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок је рекао данас нешто што ја мислим да бисмо могли да га замолимо да мало више разјасни. Помињао је неких 10, 15 евра, да су биле неке страшне приче, па нека нам бар нешто каже шта је то што је утицало на њега страшно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па инсистирала сам на томе, није хтео ништа да одговори што се тога тиче биле су приче и биле су приче и то је његов одговор. Није хтео да одговори.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је чуо можда за нека убиства 25. марта или дан пре него што је он отишао на терен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За која убиства, где?

НАТАША КАНДИЋ: У Сувој Реци, на Рештанском путу, око полицијске станице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули пре него што сте отишли?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Изволите браниоци?

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у 11,30 часова у трајању од 20 минута.

Настављено у 12,00 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана питања, изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Ја сам остала прилично збуњена с овим што је сведок говорио да њега не занима шта је било са Албанцима, па ме занима, пошто је био припадник полиције да ли је он добио упутство у полицији о томе како треба вршити полицијску власт и како треба штити грађане? Да ли је у тој полицији добио упутство да се брине о сигурности само грађана српске националности, а да га ови други Албанци, Роми, Египћани, да то није у надлежности полиције?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел мислите упутства у време бомбардовања да ли је посебна нека добио?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је уобичајено да полицајац може да каже тако да га ова друга убиства не занимају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он није рекао да је знао за убиства него се није интересовао за породице, то је рекао. Јел сте добили упутства како треба поступати према људима поготову према цивилима, да ли сте добили упутства?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Баш и то конкретно увек смо добијали упутства од старешина. Цивиле, чак и терористе у униформи каже немојте никада први да нападате и да отварате ватру на њих, то смо увек добијали упутства. Ако они дејствују на вас, значи одговорите на дејство, што се тиче упутства. Значи, упутства најбоља смо добијали од старешина.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Ви сте данас на питање судије да ли је било лица у притвору, рекли да није било, јел тако?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао да није, он је рекао да не зна.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Да не зна, у праву сте. Сад бих ја само да вам предочим исказ једног сведока који је дао тужиоцу тј. Велибора Вељковића који је рекао: «Ко је њега извео из притвора ја сам детаљно објаснио у свом претходном исказу, то су дакле били: Јајце, Мирослав Петковић, покојни Тановић и покојни Анђелко. Они су га дакле извели из притвора у двориште на место које се налази тачно између помоћног објекта и главне зграде ОУП-а и ту га је неко од њих убио. Они су му пуцали у груди и ту више нема. Није било потребе да се испалује рафал». Ако можете да прокоментаришете мало исказ овог сведока?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вељковић Велибор.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Ја не знам одакле то Вељковић Велибору. Ја нити сам видео тог човека нити сам га изводио. Ја тог човека стварно знам, па тог Јашанија знам га од раније а нити сам га изводио нити сам видео да га је неко убио.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: А реците ми јел то значи да Велибор Вељковић није говорио истину?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Гарантовано да није говорио истину.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Да ли познајете Андрејевић Срђана?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Познајем.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Јел Вам то род можда неки?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Јесте.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Кад је он почео да ради у полицијској станици Сува Река?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Тачног датума не могу да се сетим.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: У односу на бомбардовање?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Ја мислим пар дана пре бомбардовања.

АДВ. ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Пре или после?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Пре бомбардовања.

АДВ. ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ви сте нам овде рекли да сте одавно у резервном саставу ОУП-а Сува Река милиције и да сте у ПЈП воду. Хоћете мало да нам објасните шта је ПЈП вод резервног састава?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па то је као нека посебна јединица резервног састава. Значи, прошли смо неку обуку били, сад тачно не могу да се сетим кад је била та обука, а у резервном саставу сам од 81. године.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Реците ми јел сте ви стално ишли као вод на извршавање задатака, као резервни састав ПЈП вода или сте радили и друге задатке у оквиру ОУП-а Сува Река као резервисти?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Радили смо и друге задатке, а није се дешавало да идемо на цео вод. Дешавало се да некад одемо само оделење, осморо људи, осморо, десеторо, дванаесторо, зависи од ситуације каква је ситуација била.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала. Да ли можемо да закључимо, значи да су поједини полицајци из резервног састава радили у оквиру неких других задатака ван Суве Реке, а неки су радили редовне полицијске послове у Сувој Реци?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да било је.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли Вам је познато, а само ми одговорите ако Вам је познато ко је правио распоред рада полицајаца и резервног и овог активног састава?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па не могу сад тачно, нисам сигуран. Знам да је био.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел знате или не знате?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Велибор Вељковић је правио распоред.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не питам ја технички ко је правио списак или него ко је правио распоред рада и активног и резервног састава да ли Вам је познато или ми реците није ми познато па нећу да Вас питам?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Није ми познато.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Није Вам познато? Добро. Када су на задацима и полицајци и активни и резервни да ли је постојала разлика у задацима између њих?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па видите, на неким теренима када смо ишли са активним значи полицајцима, они су били као вође група.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала. Реците ми даље, да ли сте тада када сте на терену да ли је увек са вама био и командир вода?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Командир вода не.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па ко је Вама онда командовао на терену?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па командовао је на пример тај активни полицајац.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли мижемо да закључимо у одсуству помоћника командира на терену командовали су други активни полицајци?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро. Хвала. Сад ме ово интересује: Када сте на задацима полицајаца, редовних полицијских у Сувој Реци, да ли Вам је познато ко прави распоред?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Није? Добро. Како вам се саопштава тај распоред да ли можете да ми кажете?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Распоред је истакнут у дежурној служби, одемо и погледамо или распитујемо се телефоном.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Кад је истакнут распоред у дежурној служби да ли се сећате ко је био у потпису тог распореда?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не знам, нисам.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: То јутро када сте дошли да идете на терен у Топличане и Ђиновце, да ли сте ви читали распоред или нисте читали распоред?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Нисам читао распоред. Ја мислим да сам звао телефоном и да ми је речено да будем у 4, или 5 часова ујутру у кругу ОУП Сува Река.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Колико је то сати било молим Вас кад сте Ви дошли у круг ОУП-а Сува Река?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Четири сата изјутра.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А када сте кренули на терен?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па не знам тачно ту негде око 5 сати, 5, пола 6.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала. Даље бих Вас питао шта је конкретан Ваш задатак био у Топличанима и Ђиновцима?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па конкретан.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел се сећате или се не сећате реците?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па не сећам се стварно конкретно шта је било.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро. Ви сте овде у изјави навели да је било три одељења да су отишла око отприлике 20 полицајаца?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да, око 20-ак полицајаца.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: На колико су различитих места они били или сте сви били на једном месту?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не, били смо распоређени у једно пет објеката било је нас двадесетак полицајаца.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Колико је то било по дужини или по дубини?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па по дужини то је било поред пута, значи негде можда 500 метара.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: У том објекту где сте ви били колико је још било људи?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па у групама смо били по двоје, троје.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да Вас питам јел вас двоје, троје било у тој групи на стоваришту?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Јесте троје је било.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Троје? Значи, ових осталих 18 било је на неким другим местима? Хоћете ми рећи распоред рада вас тројице какав је био дневни?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па не знам, ту се радило, значи радило се више по шест или по осам сати.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел по један радио или више?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не, по троје значи у групи, онда има пар њих који одмарају, после они дођу ми одмарамо.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Отприлике колико времена сте проводили у смени?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па отприлике по 6 сати, 4, 6 сати.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Реците ми ви сте нешто обезбеђивали ту кад сте дошли на терен?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па ми смо као држали неки положај, значи да не приђу нашим снагама терористи с планине горе да не диђу.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Планине? Е то сам хтео да Вас питам – јел ваш фокус био усмерен ка планинама да не нападну неке непријатељске снаге?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Објаснио је то на почетку, рекао је.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само полако. Па јел сте ви били окренути брдима горе?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да, брдима окренути, али и контролисали пут.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Како сте били окренути брдима а контролисали пут?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: То је поред самог пута, али увек је по један полицајац на пример био окренут горе планини да осмотри да неко не наиђе.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: То Вас ја питам, јел сте ви контролисали пут па вршили претрес ко иде путем или сте били окренути планини па да неко с планине не сиђе на пут?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не, више значи били смо планини окренути горе.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Планини? Јел сте имали задатак да претресате и заустављате возила који иду путем?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па што ви онда гледате у пут и да ли уопште гледате у пут?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је да гледа.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Знам ја да је он рекао па зато ја хоћу да рашчистим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морамо да рашчистимо зашто постављате питање и сад је објаснио да гледају и на пут и да гледају према планинама, објаснио је. Један гледа иза.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја питам да ли могу неког да зауставе, да ли заустављају, да ли претресају тим путем који иде?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па није било случаја да смо неког зауставили.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел сте имали уопште овлашћења било кога да зауставите на путу и да га претресате?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не, не, нисмо имали овлашћења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да пролази неко ван полиције, да пролази неко возило?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Нисмо ми контролисали. Значи, нама је више било да обезбеђујемо горњу страну, значи.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел можемо да закључимо контрола саобраћаја није била ваш задатак нити ваша надлежност?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не, није био наш задатак.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте рекли да сте морали да видите да ли неко пролази тим путем?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па добро ми смо пролазили, осматрали пут да неко не дође, можда неко.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Шта то значи морали сте да видите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту су поред пута.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па не мора, могу да виде али не морају. Шта значи морали су да виде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш је рекао да мора да види кад неко возило пролази.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас реците да ли знате колико је аутомобила прошло 25. марта тим путем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се Ви уопште сећате?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не сећам се стварно.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па не сећа се. Ја питам 26. да ли сте било кога видели на путу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да није било уопште саобраћаја.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Саобраћај је био слабог интензитета, значи ретко је пролазило.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А да ја Вас питам ово: Ако неко пролази да ли је ваш задатак био да евидентирате пролазак било кога тим путем?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала. Ви ми овде рекосте да вам је командир вода био Јовановић Ненад? Да ли вам је Јовановић Ненад био командир када сте на задацима где је он присутан?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Нисам разумео питање.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Овде конкретно у Ђиновцима сте рекли да сте били на задатку. Да ли је Јовановић Ненад био присутан са Вама на терену?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли вам је он командовао на терену?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Није?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па како је онда могао да буде ваш командир а није на терену, а ви сте на задатку?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Он је имао и остале полицајце који су били распоређени на другом терену. Он је значи обилазио повремено је обилазио нас.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, а да Вас питам да ли је он командовао и активним полицајцима?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не. У неким ситуацијама јесте, али мени није познато да је он командовао активним полицајцима. Нама јесте резервном саставу.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А када дође на терен ту имамо активне полицајце који су с вама, јел њима он командовао или није?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па могао је.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А ко је командовао активним полицајцима на терену то ми реците? Ја Вас молим да ми само одговорате на оно што знате, немојте претпоставке да ми.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не знам.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не знате? А ко је био, ко је командовао и резервним и активним полицајцима на терену заједно који су?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па био је вођа групе.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А ко је вођи групе командовао, пошто су измешани?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па могао је.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел Вам познато или није?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Могао је помоћник командира да командује.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Могао је? Јел могао још неко да командује активним полицајцима?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па осим њих није могао нико.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ко осим њих? Јел Вама познато то или није познато или Ви причате нешто на основу свог искуства?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па мени то није познато.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па тако реците није ми познато да Вас не давим даље. Када сте били у овој ауто-патроли како вам је изашао распоред за ауто-патролу?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Кад сам ја био у ауто-патроли?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да. Рекли сте да сте једном приликом били у ауто-патроли, питам Вас како вам је изашао распоред и где сте га сазнали и ко вас?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Сазнао сам га у дежурној служби.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: У дежурној служби? Јел неко био од активних полицајаца са вама у патроли?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да, био је два активна полицајца и два резервног састава.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Реците ми да ли познајете, да ли сте блиски били са Јовановић Ненадом?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па не знам у ком смислу блиски?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли сте му знали породичне прилике то?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не, породично се нисмо посећивали, али били смо.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, мислио сам јел сте знали од породице шта има, да ли знате уопште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има деце?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да, знам то.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Знате да има децу?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Знам, има.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли знате можда када му се родило млађе дете?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: То не знам стварно, не знам тачно.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли сте били у некој прилици на некој прослави кад је он добио дете кад је чашћавао?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Јесте, али то је било мислим у објектима станице полиције.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел се сећате кад је то било?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не, не сећам се, не могу да се сетим кад је било, не знам датум.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не питам Вас датум, него отприлике догађаја неког, нешто крупније? Не мислим да ми кажете да је било 15-ог, 19-ог, 25-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тих дана било?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли је тих дана било пре бомбардовања?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не могу стварно да се сетим, не знам. Знам да је нешто частио био али кад је био не могу да се сетим.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ако знате да је частио, да ли Вам је било познато да је имао неких проблема он у вези здравља тог детета после чашћавања или није?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Није Вам познато?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта не, није Вам познато?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Није ми познато.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас само још једном ко мења адвоката Палибрк Драгана?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само још једно питање имам молим Вас? Ви рекосте да сте били понекад на овом звонику цркве?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Једанпут, свега једанпут.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Реците ми јел то било дању или ноћу кад сте били?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Ноћу је било.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ноћу?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Ноћу.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел сте икад били дању?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Нисам, био сам значи само једну смену сам одрадио и више нисам био на том положају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: то је било пре бомбардовања?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А да ли сте уопште кад сте били у цивилу икад били горе на звонику?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не, никада јер доста је и тешко попети се на оном звонику.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел могу да закључим да Ви онда не знате да ли може са звоника да се види, да се распозна лице на 200 метара?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па не може сигурно.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел сте били у прилици?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па није, кажем ја сам ноћу био.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Није? Хвала.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: (бранилац опт. Нишавића) – Да ли сте икада примали наредбе за акције од људи из Службе државне безбедности?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не, никада.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли сте икада видели Нишавића у некој оружаном акцији?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: А да ли сте имали некада заједничке акције са Нишавићем и његовом службом?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не, никада.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Нешто сте поменули ову мисију ОЕБС-а и рекли сте да мислите да је претходно била у хотелу «Бос»?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Појасните нам мало да ли је постојала још нека војна мисија осим мисије ОЕБС-а у то време?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Ја мислим да не, сем ОЕБС-а.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да се вратимо почетку Вашег исказа, објашњавали сте да сте били на терену и сад сте причали да сте осматрали планине итд. То је дакле тих крајем марта, почетак бомбардовања итд. јел било хладно на терену тамо где сте били?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па било је доста хладно.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Јели била олистала шума?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Није. Марта месеца није.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Хвала, немам више питања.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: (бранилац опт. Слађана Чукарића) – Малочас сте изјавили да је Сува Река била пуна терориста, припадника ОВК?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није то изјавио, извините.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Судија, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите, поставите питање.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Мораћемо овако: Ја бих Вас замолио да ме заиста тужилац више не прекида.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: За ових десетак дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите поставите питање, немојте закључке одмах да дајете, него дајте питање поставите везано за тај догађај.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Имам питање судија полако, само упозорите тужиоца да ме више не прекида. Да ли су снаге ОВК деловале и у цивилу?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да ли су деловали и у цивилу?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Мени није познато, нисам видео стварно, у цивилу са пушкама нисам виђао.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Изјавили сте да је из породице, из редова породица Бериша био неки Наим Бериша? Да ли је он био неки командант у ОВК?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Е сада видите има тих Наим Бериша више у Сувој Реци. Наим Хајре Бериша, Хајра отац значи он је био познати терориста у Сувој Реци.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли је он био командант неке «Црне бригаде» њихове или «Црног одреда»?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Нисам чуо, не знам за то.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли Вам је познато да је у кућама породице Бриша породица Бериша пронашла неке дискете?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта није?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако кажите.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Говорили сте, Ви знате ко је сведок «А»?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Знам.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Какав је он био као човек?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Као човек одличан дечко.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: И као полицајац? Извините.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Одличан дечко, млад дечко, повучен, миран, све најбоље о њему.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Добро, да ли Вам је познато да је почетком рата конзумирао алкохолно пиће доста?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Познато ми је.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли Вам је познато да је имао неких здравствених проблема у вези тога?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: За здравствене не знам за здравствене проблеме, али знам да је конзумирао алкохол доста.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Добро, изјавили сте мало пре да се вероватно на звонику налазило неко теже наоружање и то вероватно ПКТ, јел тако?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да, јесте.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Можете ли да нам кажете о каквом наоружању се ради? Шта је то ПКТ?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не знам како сад.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли је то пушкомитраљез М-84?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да, пушкомитраљез је.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Добро, још једно питање, за време док сте Ви били у резервном саставу полиције, да ли је полиција радила по закону?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Ја мислим да јесте.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли Вам је познат и један пример да полиција није радила по закону и да је кршила закон?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Хвала судија, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само још једно питање. Да ли знате која кола користи увиђајна екипа СУП-а Призрен.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Ко користи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која кола, која кола?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Која кола, да ли једна кола или више кола и која су то кола ако знате или не знате?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не знам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па то Вас питам зато што сте данас изјавили да тог дана, не знам кад сте Ви дошли није прошла увиђајна екипа, како знате да није, ако не знате која су кола?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна он уопште да ли прошла. Није он рекао није увиђајна екипа, него не зна.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, председнице већа, на Ваше питање је било да ли је тог дана прошла увиђајна, кола увиђајне екипе, сведок је одговорио не. Или на питање Тодоровића, али ја мислим и на Ваше да је било исто, зато ја питам то ако не зна која су кола, како је могао да одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви знате да ли су уопште прошла кола?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел колико пута је и сада одговорио не, ја питам а шта не, не знам. Па онда објашњава.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Не, не ја питам у вези његове смене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само у оквиру смене, јесте.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: У вези његове смене, ако не зна уопште кола, он је одговорио сад не зна, а мало пре је одговорио да нису прошла кола увиђајне екипе, зато сам и поставио, овај то питање. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени да ли имају питања?

Изволите.

Јел познајте овде оптуженог?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Нишавић Мишко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Хтео сам једну констатацију, сведок је рекао оно што је рекао, ја значи, око мене, везано око случаја. Али молим констатацију морамо и због тужилаштва и због суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите само ближе микрофону.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: И због суда да се тачно консултујем да тужилаштво за ратне злочине на челу са Драгољубом Станковићем је урадио више лажних записника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас да ли Ви имате питања да поставите овде сведоку.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па ја сам хтео констатацију да би био сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може, немојте констатацију не можете да образложите па тек онда питање. Поставите питање, директно питање, које имате?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да ли је Драгољуб Станковић вршио притисак на сведока поводом исказа давања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу је вршио?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па у смислу што видите неке ствари што се уопште нису дешавале он је наводио да сам ја чинио те ствари, онда исто у записнику ја не знам да ли постоји тај записник мој.

АДВ.ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Молим Вас судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас тај записник је издвојен.

АДВ.ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Молим Вас ово је поново уношење оног што смо издвојили у спис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Записник је издвојен.

АДВ.ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Па ја се противим овоме.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: У записнику пише Поповић Анђелко живи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако, само значи рекли сте по Вашем мишљењу постојао је притисак.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Друго, један пример само да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одговорио је на питање.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Један пример.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате пример уопште. Записник је издвојен.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Зато сам хтео значи, сведок «А», Вељковић Велибор и Анђелковић исти дан за 3 месеца, сватри записника узета на исти начин свима је речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да ми уопште коментаришете, само питање, молим Вас, само питање. Молим Вас само питање.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Само то сам хтео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо можете сести.

Питања даље, да ли оптужени имају?

Изволите.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Господине Поповићу, питаћу Вас нешто ако може да ми одоговорите?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Може.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Ви кажете да сте 25.03.`99. године отишли значи на тај задатак јел тако?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Кажете да сте и мене видели тога јутра ту, да ли сте сигурни да сте и мене видели?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Нисам сигуран.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Јер рекли сте мало прије, па због тога хоћу да утврдим то тачно.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Али у већини случајева значи када би ишли, ти би дошао да нас отпратиш, када смо ишли на те задатке, е тог дана стварно не могу нисам сигуран да сам видео господина Ненада Јовановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана каже оптужени да није био ту, да је био у Призрену јер му је дете болесно?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да је дошао 26-ог, да је био ту?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Можда, стварно се не сећам и не могу да кажем да је био ако није био ил није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи не сећате се сада?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тачно је да сте прво рекли да је био.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па мислио сам кажем пошто ето када одлазимо тако пошто је наш командир вода да нам инструкције и да нас увек отпрати, значи и посећује и то и због тога сам можда, јер било је доста тих сличних ситуација када смо одлазили он би дошао и отпратио би нас и дао би нам инструкције шта да радимо и како да радимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: А можда није био човек.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Исто покушавао је и мој бранилац, а и ја би исто у вези тога њему исто поставио једно питање, кажете да сам ја правио распоред за Вас, јел тако?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да сте Ви правили?

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Да?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Стварно не знам ко је правио распоред, да ли је командир или помоћник.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Господине Поповићу Ви сте старији и од мене и старији сте полицајац од мене, ја Вас разумем као то, и отац Вам је био полицајац и то, али то мора да знате, да ли како ја могу да правим распоред, ко прави распоред у станици, јел посебно се правио распоред за резервни састав, посебно за активни или у једном је распореду све то било? Молим те то би требало да знаш.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Ја се стварно не сећам сад да ли је било заједнички или посебан распоред је био, али видиш то се по неком шаблону се направио распоред, да ли си ти први распоред правио и онда је то после ишло само се мењале смене и како је ишло, ја нисам сигуран и не знам.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Поповићу ја никад распоред нисам могао да правим поред командира, командир је правио распоред и за резервни и за активни састав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро командир је то и рекао, знате само да Вам кажем командир станице опт. Репановић је и рекао да је он правио распоред.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: И због тога јер испада овде да сам ја правио за резервни састав, да сам ја командовао посебно резервном саставу јер и Вама поред мене ако ја нисам ту, ко вам је то онда радио?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Командир је командовао.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: То хоћу да знам.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: А добро више сте били значи око нас, Ви сте били наш непосредни старешина.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Тако је ја сам задужен био.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да за резервни састав.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Подела посла значи за резервни састав, јел тако?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Тако је.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: То значи желим да чујем. Реците ми сада овде пред овим судом, пред свима овде, када сам Вас рецимо када се деси да Вас отпратим или да Вас обилазим и то, да ли сте икада чули од

мене да радите нешто што не ваља, да убијате, да палите, да крадете или напротив увек сте били при повратку смене претресани на лице места тамо па онда улазак у возило? Објасните овде?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па ја сам то и навео био. Увек смо значи добијали инструкције од њега да се коректно понашамо да никад први не изазивамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Случајеве и то, значи и кад би неки случај био значи, приметимо терористе и то с њим би се консултовали сачекајте, немојте процените ситуацију, значи увек смо најбоље инструкције, ја сам то рекао био, добијали и од помоћника и од командира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро одговорили сте. Немате више питања?

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Хвала, не би имао више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете сести.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Хвала господине Поповићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још неко од оптужених?

Нема више питања.

Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да се надовежем одмах на ово што је сада рекао, добијали су инструкције како да се поступа са терористима, а јесте ли добили инструкције шта ако се нешто непланирано деси па неко од припадника полиције уради нешто према неком цивилу, а да то није баш по тим интрукцијама које сте добили? Јесте добили те инструкције?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: У мом случају није било таквих случајева.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи није било случајева да цивили страдају а да не пуцају претходно на полицију?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим вас, како је ово, случајева да није било, шта је ово? Шта је ово?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно поставите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Врло конкретно судија, или `оћете конкретно да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је имао неку инструкцију и да ли му је познато да ли је неко одговарао након што је 48 Албанаца убијено у Сувој Реци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна он то, не може да одговори на такво питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то је конкретно, кажете конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговорити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Захвалан сам колеги Исаиловићу што нам је објаснио и својим питањима довео дотле да нам сведок каже да је ипак знао тог Ешљанија, Ешљанија, па сад ја питам ког је то знао? Јел тог што је убијен? Ког тог?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Сад не знам који.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, рекли сте знао сам тог кад Вас је он питао.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Ја сам знао 3 Ељшанија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, не. Питао Вас је, цитирао је исказ сведока па је рекао да сте Ви били међу четворицом која су улили притвореника, па сте Ви рекли нисам али знао сам тог Ељшанија, то значи да Ви знате за тај догађај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте рекли сте знао сам тог.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не, ја сад знам, види ја сам после чуо који је тај, значи тај што је радио у Балкану, а ја га уопште нисам видео значи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А који сте то, шта сте то чули, који је тај што је радио, шта сте то чули?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Чуо сам да је убијен, ко га је убио не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када је убијен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули када је убијен, ко га је убио, то ништа нисте чули?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Не, не нисам чуо, нити знам ко га је убио ни када је убијен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Што нам то одмах нисте рекли, него нас вртите овде, кажете знам тројицу, па Вас онда ми питамо јел радио у «Балкан белту», па онда што нам одмах то нисте рекли?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Реко сам ја одмах, значи знам три Абдула Ељшанија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Захвалан сам и колеги Владици Васиљковићу што смо сазнали да је сведок «А» почетком бомбардовања користио алкохол, па нам сад молим Вас то објасните шта то Ви знате о том коришћењу алкохола?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па знам од прилике кад смо ишли тако на тим положајима он је био у мом одељењу, волео је дечко да попије, пио је, онда смо га ми саветовали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је то било тачно ми реците, почетком бомбардовања?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: И почетком и пре бомбардовања и за време бомбардовања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте мало пре почетком?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почетком да? Кад је било?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како кад Ви нисте били са њим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било или кад је био то у вашем одељењу? Када је било, када?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Е па то је питање када је било то?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: То је било значи пре бомбардовања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, било је рекли сте почетком бомбардовања.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Пре бомбардовања, на једном терену у Самодражу смо били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, рекли сте почетком бомбардовања, па Вас ја сад питам кад знате то почетком?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел било нешто почетком бомбардовања да сте Ви били заједно? Ви кажете да је био у вашем одељењу?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па он је долазио, доносио је храну и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и како га видите уобичајено кад дође?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па ето волео је дечко конзумирао је алкохол, пио је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта долазио је пијан код вас и доносио храну?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате то?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па добро није пијан, али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Него какав?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Припит, у припитом стању је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте га Ви то видели почетком бомбардовања да је долазио припит?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Био сам ја двадесет и, сад да ли је било 25-ти или 26-ти, он је био у тој патроли која нам је доносила храну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел и тада био у припитом стању? Тад кад је долазио?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па малтене он је готово стално био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад сте га после тог 25-ог и 26-ог видели да је био припит?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Кад сам га после тога видео, па не могу да се сетим сад кад сам га видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па сад Вас ја враћам опет на оно што сте рекли истражном судији, Ви сте то председнице већа питали, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте суфлирати молим Вас са стране, мислим стварно није у реду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није то остало разјашњено, директно Вас је истражни судија питао јесте ли 24-ог били у станици, рекли сте нисам, па Вас пита јесте ли 25-ог били у станици, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте неколико пута сам му је поставила питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па онда Ви три пута за редом објашњавате да све то о чему причате се десило 26-ог, а шта је сад истина, објасните нам то?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па истина је то што стварно нисам могао да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како то сад одједном 26-ти постаје.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Нисам могао да се сетим детаља.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па како се не, детаља се баш сећате у истражном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче објаснио је више пута сам инсистирала на томе.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Али после времена значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорили сте.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: У разговору сети се човек неких детаља, не може тренутно одмах тог момента да се сети.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али врло сте се сетили да је то 26-ог ујутру у 4 сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, тужиоче објаснио је зато што је рекао 24-ог је слушао да је било објављено бомбардовањер и 25-ог у јутарњим сатима су кренули у 4 сата.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи детаљно је објаснио и ја сам Вам предочила да сте код истражног судије рекли 26-ог ујутру, па зашто сте онда тако рекли? Јесте размислили после па сте?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па после сам да, значи враћао сам филм уназад и онда сам се сетио да сам гледао телевизију да је почело тада, да смо сутрадан отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро објаснили сте то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Постали сте припадник резервног састава `81?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Да `81. године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја из овога што Ви нама причате испада да сте Ви непосредно пре бомбардовања стално били у том резервном саставу, па Вас ја питам од кад сте Ви стално у полицији?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па од `97. године, значи или `98. сад не могу да се сетим, почетак `98. значи до задњег дана док смо били доле малтене годину дана сам био у резервном саставу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи Ви више нисте радили?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Јер видите било је тих догађаја још пре бомбардовања много тежих злочина се десило, поубијани су и киндаповани са територије Суве Реке и Митровић Слободан и Крстић Мија и Крстић Мона и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро нећемо сад о томе.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Добро нећемо о томе али кажем ситуација је била.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А много тежих злочина од ког? Од ког много тежих злочина, од чега много тежих злочина? Шта поредите?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па од неких злочина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па на шта сте мислили сад?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па на шта сам мислио, на убиства полицајаца, у заседи председника општине и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро дајте питање везано за резервни састав сте хтели нешто да питате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то значи да нисте радили у том «Балкан белту» од те `97 - `98, него да сте били само у полицији?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Нисам радио да, био сам цело време у резервном саставу, нисам радио у «Балкану».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где данас радите?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Данас у Врњачкој Бањи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта, где?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Водим школу одбојке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како се зове клуб?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: ОК «Врњачка Бања».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то битно тужиоче ја стварно не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте молим Вас.

Изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Захваљујем судија, после оволико исцрпног испитивања од стране тужиоца ја ћу имати само два питања, сведок је поменуо данас бомбардовање касарне, па би само мало поближе да покуша које то вече је било у односу на ваш одлазак на терен? То исто вече?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, децидирано је, молим Вас нећемо исто питање.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: 25. навече.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: 25-ог, уреду, хвала Вам судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реко је 25-ог увече.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Само да констатујемо да је то тако и ништа друго.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ког датума?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 25-ог увече је чуо.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли се сећате сутрадан налета неких летелица на том простору? Не мислим само на НАТО летелице, да ли је било неких летова хеликоптера, ако се сећате евентуално када, где, одакле, из ког правца?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Летова је било значи сваког дана и те беспилотне летелице и авиони, значи сваког дана су облетале Суву Реку.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је било хеликоптера да ли се сећате евентуално?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Хеликоптера не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не, добро, немам питања судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала.

Питања више нема?

Добро.

Да ли Ви имате још нешто да изјавите?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Ништа више ја не знам. То што сам имао рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите, имате трошкове, трошкове доласка јел тражите.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па као исплаћујете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то трошкови, исплаћујемо само путну карту?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па путну карту, ја два пута долазим, долазио сам и 8.11., ево и сада долазим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колико би то било?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: Па аутобуска карте је негде око 640 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите укупно који су то трошкови?

Немојте тако молим вас.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ПОПОВИЋ: 4.000,00, јер такси сам платио 500 динара, каснио је аутобус, од аутобуске доведе.

Сведок тражи трошкове у износу од 4.000,00 динара.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Исплатити сведоку тражене трошкове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам можете ићи, хвала Вам господине Поповићу.

Сутра настављамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Ако је и до сад постојала дилема да ли треба одлучити о нашем предлогу да се издвоје они записници који су састављени код тужиоца, мислим да данас више те дилеме нема јер смо од овог сведока видели на који начин је тужилаштво дошло до тих

изјава, наиме тужилац је запретио сведоку конкретно овом да ће бити на листи оптужених уколико не каже оно што треба да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни једног тренутка то нисмо чули.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Јесте апсолутно, него смо га прекинули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, молим Вас, рекли сте, предложили сте, одлучићемо накнадно о том предлогу.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Наставља се главни претрес:

Сутра (06.02.2007. године).

Записничар

Председник већа-судија